

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jana Ryby ve věci

žalobce: **BAUER MEDIA v.o.s.**, IČO 49709968
sídlem Moulíkova 3286/1b, 150 00 Praha 5
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Kůtou
sídlem Hellichova 458/1, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2016, č. j. 17494/16/5000-10610-711889,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal, aby soud zrušil rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 22. 4. 2016 č. j. 17494/16/5000-10610-711889, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí Specializovaného finančního úřadu (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 11. 2. 2016, č. j. 6351/16/4300-00805-050516. Tímto rozhodnutím byla žalobci uložena pokuta ve výši 4 250 000 Kč za porušení § 4 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „*zákon o loteriích*“), kterého se dopustil tím, že v časopisech *TV*

Plus, Týdeník televize, Žena a život, Čas na lásku, Napsáno životem, Pestrý svět, Claudia, Tina, Retro, Bravo, Chvilka pro tebe, TV revue, TV Max, Čas pro hvězdy a Rytmus života (dále též „časopisy“), od počátku roku 2014 do zahájení kontroly dne 11. 5. 2015 pořádal loterie a jiné podobné hry (dále též „loterie“) bez povolení příslušného orgánu.

2. Žalobce nejprve v žalobě uvedl, že součástí časopisů, které vydává, jsou za účelem podpory jejich prodeje vědomostní úlohy, hlavolamy či křížovky, se soutěžemi o drobné ceny. Odpovědi na ně soutěžící posílají na korespondenčních lístcích, či prostřednictvím SMS zpráv. V posuzovaném případě žalobce vyhodnotil správné odpovědi a výherce byl určen jako první či X-tá SMS v pořadí. Žalobce konstatoval, že v popsaném způsobu podpory prodeje časopisů žalovaný shledal organizování nepovolené loterie a tzv. praní špinavých peněz. Za nezákonnou loterii žalovaný považoval i anketu *TýTý*, v níž čtenáři *Týdeníku televize* posílali hlasy oblíbeným televizním osobnostem a pořadům. Pro zvýšení její atraktivity bylo hlasování spojeno se slosováním o ceny. Žalobce měl zájem, aby se ankety účastnilo co nejvíce diváků, tím byl časopis nepřímou podporován.
3. Námitky žalobce lze rozdělit do těchto žalobních bodů.
4. V prvním žalobním bodu žalobce namítá zkrácení práv, které dovozuje ze skutečnosti, že žalovaný soutěže nesprávně posoudil jako tzv. *velkou loterii* podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích, neboť předmětné soutěže jsou „obchodní praktikou“ podle Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. 5. 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (dále též „Směrnice“), resp. rozsudků Soudního dvora Evropské unie C-304/08 a C-540/08, a proto není třeba k jejich provozování povolení příslušného orgánu. Žalobce blíže uvádí, že soutěže byly součástí obchodní strategie podpory prodeje časopisů a jejich podstatou bylo nabídnout čtenářům zábavu, zpravidla i drobné výhry. Žalobce jimi chtěl podpořit podnikání, neprovozoval soutěže jako profesionál a tyto nemohou být hodnoceny jinak než jako obchodní praktiky, jejichž pořádání nelze nad rámec Směrnice omezit.
5. Podle žalobce soutěže nesprávně posoudil žalovaný jako tzv. *velkou loterii* podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích i z toho důvodu, že se jedná o tzv. *spotřebitelské loterie* podle § 1 odst. 5 zákona o loteriích. V této souvislosti upozorňuje na rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014 č. j. 12086/14/5000-26000-70369, jímž byla společnosti R. A. S. CZ a. s. uložena pokuta ve výši 6 300 000 Kč za porušení § 1 odst. 5 zákona o loteriích, protože v soutěžích v deníku *Blesk* soutěžící formou SMS zaslali kombinaci herních čísel a vyhráli, pokud byla jejich odpověď nejpřesnější z doručených; při více stejně přesných odpovědích rozhodovala rychlost odeslání SMS. Ačkoli soutěžní vstupy byly zaslány formou SMS stejně jako v soutěžích žalobce, žalovaný je nevyhodnotil za „vklad“ (sázku) a podřadil je pod mírnější režim § 1 odst. 5 zákona o loteriích. Žalobce se ztotožňuje se žalovaným, který ve zmiňovaném rozhodnutí konstatoval, že úprava spotřebitelských loterií podle § 1 odst. 5 zákona o loteriích vychází z odlišného smyslu a účelu spotřebitelských loterií, jímž není podnikání v oblasti těchto soutěží (kasina či dostihové sázky), nýbrž podpora prodeje zboží.
6. Žalobce poukázal na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci *Van Gend en Loos* ze dne 5. 2. 1963 s tím, že podřazení spotřebitelských soutěží pod § 1 odst. 2 zákona o loteriích považuje za obcházení Směrnice. Argument žalovaného zásadou presumpce

ústavní konformity zákona shledává žalobce nepřipustným. Žalobce se neztotožnil se žalovaným, který nově považoval za vklad podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích i korespondenční lístek vložený v časopise, který dříve žalobce užíval k zaslání odpovědí do pořádaných soutěží. Podle žalobce žalovaný zábavné soutěže postavil nedůvodně na roveň „velké loterii“. Žalobce navrhl, aby soud ke kvalifikaci položil předběžnou otázku Soudnímu dvoru Evropské unie.

7. Žalobce připomíná stanovisko Ministerstva financí (dále jen „MF“) ze dne 31. 3. 2005 nazvané *Soutěže o ceny pomocí SMS*, které zmiňuje pouze soutěžní mechaniku „každá X-tá správná odpověď“, žalovaný přesto dovodil, že jej lze aplikovat i na soutěže typu „vyhrává nejrychlejší správná odpověď“. Podle žalobce stanovisko nesprávně za vklad označuje jakoukoli SMS za speciální tarif bez ohledu na cenu SMS a její účel. Podle žalobce každou *Premium* (dále též „soutěžní“) SMS nelze považovat za vklad do soutěže, k čemuž odkazuje na stanovisko Českého telekomunikačního úřadu (dále též „ČTÚ“) ze dne 18. 2. 2014, sp. zn. ČTÚ-8 324/2014-611.
8. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav a neprovedl potřebné důkazy, protože jednal v rozporu se zásadou materiální pravdy. Žalobce namítá, že žalovaný svévolně změnil výklad zákona o loteriích, čímž porušil § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), i ustálenou judikaturu vztahující se k zásadě předvídatelnosti rozhodování. K principu právní jistoty a možnosti odchýlení se od ustálené správní praxe žalobce odkázal na judikaturu Ústavního soudu (nálezy Ústavního soudu ze dne 20. 9. 2006 sp. zn. II. ÚS 566/05; ze dne 27. 3. 2003 sp. zn. IV. ÚS 690/01 a ze dne 4. 9. 2008 sp. zn. II. ÚS 613/06) či rozsudky Nejvyššího správního soudu (ze dne 22. 4. 2011 č. j. 2 Afs 6/2011-123; ze dne 24. 2. 2010 č. j. 6 Ads 88/2006-159; či rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 6. 2011 č. j. 10 A 24/2011-28).
9. Žalobce tvrdí, že v jím provozovaných soutěžích nedomínuje prvek náhody a konkrétně poukazuje na jednotlivá stanoviska *Ministerstva financí* (dále též „MF“). Žalobce se neztotožnil se žalovaným, že stanovisko MF ze dne 11. 5. 2006 *Akce o ceny – herní koncepty, které nepodléhají zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů*, bylo tzv. překonáno stanoviskem MF ze dne 31. 1. 2012 *Stanovisko ke spotřebitelským loteriím podle ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 202/1990 Sb., jelikož obě stanoviska nepovažuje za rozporná*. Podle stanoviska z roku 2006 (založeného na znaleckých posudcích Akademie věd České republiky a Univerzity Karlovy) soutěže typu „nejrychlejší vyhrává“ či „každý X-tý vyhrává“, nespádají pod zákon o loteriích, zatímco stanovisko z roku 2012 se zabývá definičními znaky spotřebitelských loterií a nezabývá se materií stanoviska z roku 2006, tedy otázkou, které druhy soutěží jsou tzv. nenáhodnostního charakteru a nespádají pod regulaci zákona o loteriích.
10. Podle žalobce je irelevantním, argumentuje-li žalovaný, že není povinen se řídit stanoviskem, které není dohledatelné. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že i kdyby stanovisko z roku 2006 bylo dosud platné, nevztahuje se na aktuální případ, v němž prvostupňový orgán podřadil soutěže pod § 1 odst. 2 zákona o loteriích, a nikoli pod § 1 odst. 5 zákona o loteriích.
11. Protože stanovisko z roku 2006 se týká pojmu „náhodný výběr“ shodně předvídaný oběma zákonnými ustanoveními, byl žalovaný podle žalobce povinen jej aplikovat. Ve vztahu k otázce náhodného výběru výherců v soutěžích typu „vyhrává X-tá SMS v pořadí“ či

„*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“ žalovaný neprokázal výčtem hypotetických okolností *vis maior*, které by mohly ovlivnit výsledky soutěží, pravděpodobnost jejich výskytu. Náhodné a nepředvídatelné okolnosti musí přitom dominovat nad dovedností, výkonností a znalostí soutěžícího. V každé soutěži spoluurčují výsledek předem neznámé náhodné vlivy, které samy o sobě nedokazují, že soutěže jsou náhodnostní, ledaže by se prokázala dominance takových vlivů. Žalobce se neztotožnil s tvrzením žalovaného, že určení výherce nemohlo být účastníky soutěže ovlivněno. Rozhodující vliv v soutěžích nemají hypotetické nepředvídatelné okolnosti, nýbrž v jakém čase, popřípadě kolikrát odeslal soutěžící svůj vstup do soutěže.

12. *Ve třetím žalobním bodu* žalobce namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci i z toho důvodu, že neměl povinnost činit opatření k zamezení účasti nezletilých osob v soutěžích. Protože se nejedná o loterie, nemůže mu být nepřijetí takových opatření kladeno k tíži.
13. Žalobce si je vědom, že v jediném případě v rozporu s pravidly se soutěže účastnila nezletilá osoba. Nebyla však jí předána výhra a byla ze soutěže vyřazena. Soutěže nebyly škodlivé pro děti ani mladistvé, soutěžní odpovědi byly zpravidla ukryté v tajence křížovky, což přispívalo k rozvoji znalostí a dovedností dětí a mládeže. Žalobce se nemohl dopustit deliktu propagace nepovolené loterie, jelikož soutěže nebyly loteriemi, mohl je tudíž propagovat.
14. Otázku nerovného přístupu do anket *TýTý 2013 a TýTý 2014*, nelze podle žalobce dovodit ze skutečnosti, že různé soutěžní vstupy byly spojeny s různým maximálním počtem hlasů. Každý soutěžící měl rovnou možnost vybrat si kterýkoli ze vstupů a naopak nebyl omezen na jediný komunikační prostředek. Diferenciace ze strany žalobce se týkala pouze soutěžních vstupů, nikoli soutěžících jako spotřebitelů.
15. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce namítá nesprávný způsob výpočtu základu odvodu. Žalobce konstatoval, že v soutěžích sloužily SMS k doručování soutěžních vstupů, účelem jejich zpoplatnění v částce 9 Kč vč. DPH za jednu SMS nebyl zisk. Prvostupňový orgán v rozhodnutí za základ pro výpočet odvodu vyčíslil částku 32 641 735,54 Kč jako rozdíl vsazených částek 52 695 315 Kč a vyplacených výher 20 053 579,46 Kč. S tímto postupem výpočtu žalobce nesouhlasí, správní orgány v rozhodnutích nezohlednily, že cena SMS plynula mobilním operátorům a nikoli žalobci, shodně tak cena poštovního za korespondenční lístky šla provozovateli poštovních služeb, kteří z nich odvedli DPH. Soutěžní bilanci měl žalobce zápornou, náklady převýšily výnosy. Náklady by žalobce vynaložil, i kdyby v každé soutěži přijal pouze tolik správných odpovědí, kolik jich bylo třeba ke splnění podmínek výhry. Soutěžemi podporoval prodej časopisů, negeneroval tím zisk. Žalobce uvedl, že přijal 5 855 035 SMS po 9Kč za 1 SMS. Celková částka 52 695 315 Kč vč. DPH (tedy částka 43 549 847 Kč bez DPH) byl celkový výnos mobilních operátorů, z ní měl žalobce výnos v částce 16 167 555 Kč bez DPH. Náklady na finanční výhry měl v částce 10 749 500 Kč, na věcné výhry v částce 9 304 080 Kč, a na zpětné SMS v částce 5 663 218 Kč, celkem byl v minusové částce 9 549 243 Kč, do ní přitom nezahrnul nepřímé náklady.
16. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalovaného, že „*není rozhodující, za jakým účelem či cílem účastník řízení dané soutěže pořádal*“ a za nedůvodnou považuje i úvahu žalovaného, že *porušil povinnosti ukládané provozovatelům velkých loterií* tím, že si neobstaral povolení k provozování soutěží. Podle žalobce nebyl povinen si takové povolení opatřit, ani nebyl

povinen k jiným povinnostem, např. hradit odvod z loterií, protože plnil povinnosti, které se vztahovaly na soutěže.

17. *V pátém žalobním bodu* žalobce nesouhlasí s žalovaným, že ze zákona o loteriích vyplývá, že soutěžní SMS je vkladem. Podle žalobce ze soutěžní SMS nečiní vklad skutečnost, že její cena nevychází z tarifu smlouvy uzavřené mezi soutěžícím a mobilním operátorem, nýbrž tato skutečnost vyplývá z konkludentní smlouvy mezi soutěžícím a žalobcem. Soutěžící dobrovolně přistoupili na pravidla soutěží, i na cenu SMS, o níž byli předem informováni. I běžnou SMS mobilní operátor zpoplatní, zahrnuje transakční náklady za přenos. V daném případě soutěžní SMS cena odrážela i protislužbu, kterou je možnost zapojit se do soutěží. Při sportovních a dovednostních turnajích také účastníci hradí poplatek na úhradu nákladů, a nejedná se o vklad ve smyslu zákona o loteriích. Tento závěr podle žalobce platí i bez toho, zda zákon o loteriích výslovně pojednává o nákladech na provozování marketingových soutěží či nikoliv. Žalobce garantuje rozdělení počet výher nezávisle na počtu odeslaných soutěžních SMS. Princip „*velké loterie*“ je odlišný, výše výhry je určována podílem na celkovém vkladu všech účastníků loterií.
18. *V šestém žalobním bodu* žalobce brojí proti výši uložené pokuty. I kdyby žalobce připustil splnění podmínek pro její uložení, výše pokuty neodpovídala individuálním okolnostem případu. Žalovaný nezohlednil nepodnikatelskou bázi provozování soutěží, a skutečnost, že příjmy ze soutěžních SMS sloužily k částečnému pokrytí přímých nákladů soutěží. Žalobce nesouhlasí se žalovaným, který počet přijatých soutěžních SMS ztotožnil s celkovým počtem účastníků, aby tím navodil masivní rozsah soutěží. Počet účastníků byl řádově nižší, což bylo možno ověřit kontrolou. Nadto správní orgány přihlédly pouze k důkazním prostředkům svědčícím v jeho neprospěch, neaplikovaly zásadu *in dubio pro reo*.
19. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a v podrobnostech odkázal na napadené rozhodnutí.
20. K námitkám v prvním žalobním bodu uvedl, že žalobce byl sankcionován za provozování loterií (soutěží), které nemají charakter spotřebitelské loterie. K pojmovým znakům loterie podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích patří vklad, výhra a náhoda za předpokladu dobrovolné účasti a existence pravidel. Zákon o loteriích provozování loterií zásadně zakazuje, s výjimkou stanovených případů. Loterie založené převážně na náhodě a současně hrané za úplatu s cílem získání peněžitě nebo jiné ekonomicky měřitelné výhry bývají společensky škodlivé. Pojem „výhry“ zákon o loteriích výslovně neupravuje, byť u jednotlivých loterií stanoví způsob určování její výše, lhůty pro její uplatnění či výši u jednotlivých druhů loterií (např. § 12, § 17 odst. 4 a § 7 zákona o loteriích). Ust. § 3 zákona o loteriích rozlišuje podle druhů loterií dovolený předmět výhry. U peněžitých, číselných a okamžitých loterií mohou být předmětem výhry výhradně peníze, pokud Ministerstvo financí výjimečně nepovolí výhry v jiných movitých věcech, zatímco u věcných loterií a tombol mohou být předmětem výhry věci movité s vyloučením peněz, vkladních knížek a cenných papírů. Neopomenutelným pojmovým znakem loterie je „vklad“, tedy protiplnění ze strany účastníka loterie - sázka. Smlouva o loterii je vnímána jako kterýkoli závazkový právní vztah. Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích se návratnost vkladu nezaručuje a § 1 odst. 6 zákona o loteriích zdůrazňuje dobrovolnost a rovné podmínky účasti. Z § 1 odst. 8 zákona o loteriích lze dovodit, že vklad musí mít peněžní vyjádření. Loterie je příslibem plnění pro případ, že nastane určitá událost.

21. V posuzovaném případě podle výsledků kontroly žalobce nejméně od počátku roku 2014 do zahájení kontroly dne 11. 5. 2015 pořádal ve svých časopisech soutěže, v případě účasti na nich pomocí *SMS zprávy za speciální tarif* byly naplněny znaky loterie. Obnos peněžitých výher činil 10 749 500 Kč a věcných výher 9 304 079,46 Kč. Pojmový znak loterie, tj. *výhra*, byl tím splněn. Účastníci trojího typu loterií se jich zúčastnili prostřednictvím soutěžní SMS zpoplatněné 9 Kč, která je považována za *vklad*. Žalovaný v pořádaných soutěžích - loteriích s formou účasti prostřednictvím soutěžní SMS shledal další pojmový znak uvedený v § 1 odst. 2 zákona o loteriích, a to předem neznámou okolnost určující výhru (§ 1 odst. 3 zákona o loteriích). Podle žalovaného principy „*vyhrává X-tá SMS v pořadí*“ nebo „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“ jsou neznámou okolností, jelikož určení možného výherce nemůže být účastníky soutěže ovlivněno. Soutěžící předem ví, kolikátá zasláná SMS vyhrává, nemá však možnost zjistit, zda zasláná SMS bude výherní. Opakovaná účast zvyšuje pravděpodobnost výhry, současně neovlivňuje tím náhodný výběr. Pokud výherce je vybírán podle pořadí doručení SMS zprávy, kdy vyhrává SMS zpráva doručená jako X-tá v pořadí, či první v pořadí, je naplněn další znak charakterizující loterie, k jejichž provozování je třeba povolení podle zákona o loteriích, jelikož o výhře rozhoduje *náhoda*. Podle žalovaného naplnily soutěže znaky loterie podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích a došlo k porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích. Žalovaný odkazuje na stanovisko MF ze dne 31. 3. 2005 „*Soutěže o ceny pomocí SMS*“ a konstatuje, že ve stanovisku je citováno ustanovení § 1 odst. 1 zákona o loteriích ve znění novely č. 377/2005 Sb., jež bylo novelou č. 457/2011 Sb. přetransformováno do ustanovení § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Žalovaný shledal zaslání SMS zprávy se speciálním tarifem za zaplacení vkladu podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích, proto ustanovení § 1 odst. 5 zákona o loteriích nemohlo být relevantní. Nelze tedy přisvědčit žalobci, že se na jím pořádané soutěže vztahuje regulace spotřebitelských loterií.
22. Žalovaný nesouhlasí s argumentací žalobce, že Směrnice se souvisejícími soudními rozhodnutími (C-304/08) je v rozporu s komunitárním právem. Podle žalovaného je podstatné, že žalobci nebyla uložena sankce za provozování spotřebitelské loterie, nýbrž za provozování soutěží, jejichž znaky naplnily definici loterie a to bez povolení Ministerstva financí. Správní orgán uložil žalobci sankci podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, a nikoli podle § 1 odst. 5 téhož zákona. Žalovaný za nepřijatelnou považuje snahu žalobce vyhnout se postihu za provozování loterií bez povolení jejich podřazením pod spotřebitelské loterie a užitím argumentace obsažené v žalobcem odkazované Směrnici.
23. K rozsudku Soudního dvora Evropské unie C-304/08 žalovaný uvedl, že správní orgán není věcně příslušným rozhodovat ve věcech nekalého soutěžního jednání. Žalovaný je přísně vázán právním řádem České republiky, je povinen zákonné a podzákonné normy vykládat a aplikovat ústavně konformním způsobem a musí vycházet z presumpce ústavní konformity zákona legitimně vyvěrající z toho, že zákon je součástí právního řádu. Zejména v řízení o správních deliktech je činnost správních orgánů vázána principem zákonnosti. Žalovaný proto nepochybil, když Směrnici a předmětný rozsudek neaplikoval. Právní úprava nekalých obchodních praktik vůči spotřebitelům v komunitárním právu je ve vztahu k předmětu správního řízení irelevantní, jelikož žalobce byl sankcionován za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích a nikoli za porušení § 1 odst. 5 téhož zákona. Žalobcova námitka, že žalovaný se chce vyhnout respektování Směrnice, shledává žalovaný ryze účelovou.

24. Ohledně námitek ve druhém žalobním bodu se žalovaný ztotožňuje s žalobcem, že formulace o překonání jednoho stanoviska druhým nebyla v napadeném rozhodnutí zcela přesná. Bez ohledu na tuto nepřesnost setrval žalovaný na závěru k argumentaci žalobce opírající se o stanovisko MF ze dne 11. 5. 2006 nazvaného *Akce o ceny – herní koncepty, které nepodléhají zákonu č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů*. Autor tohoto stanoviska upozornil, že se nejedná o závazný výklad zákona, stanovisko má charakter metodické pomůcky pro provozovatele akcí o ceny. Toto stanovisko bylo překonáno pro svou nejednoznačnost, zastaralost a určitou nekonformitu se zákonem o loteriích. Nepřesná formulace ohledně jeho překonání stanoviskem z roku 2012 nemá vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Za podstatné žalovaný považuje, že stanovisko nebylo právně závazné, tato pomůcka byla proto z uvedených důvodů odstraněna z webových stránek Ministerstva financí. Argumentaci ustálenou správní praxí neshledává žalovaný na místě. Správní orgány se prvkem náhody zabývaly a odůvodnily, proč o něm nemůže být v žalobcových soutěžích pochyb. Jelikož žalobce byl sankcionován za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, za provozování loterie bez povolení příslušného orgánu, polemiku o platnosti či neplatnosti názoru Ministerstva financí na oblast soutěží považuje žalovaný za irelevantní.
25. K námitkám ve třetím žalobním bodu žalovaný odkázal na § 1 odst. 1 zákona o loteriích, z něhož vyplývá, že jedním z hlavních cílů regulace je ochrana osob mladších 18 let. Podle § 1 odst. 8 zákona o loteriích je stanoven generální zákaz účasti nezletilých na loteriích a jejich provozovateli je uložena povinnost činit opatření, aby se tyto osoby nemohly loterií zúčastnit. Žalobce připustil, že minimálně v jednom případě neučinil opatření, aby se jí neúčastnila osoba nezletilá. Žalovaný považuje za rozhodné, že účast nezletilé osoby byla v rozporu se zákonem a žalobce byl povinen učinit veškerá opatření, aby nezletilé osoby se nemohly loterií účastnit. Při pořádání soutěží pomocí soutěžních SMS nelze účasti nezletilých zabránit, pouhé podmínění účasti dosažením věku 18 let neshledal žalovaný za dostačující z důvodu nemožnosti kontroly. Byla tak ohrožena ochrana nezletilých před škodlivými vlivy loterií. Na uvedeném nic nemění ani okamžité vyřazení nezletilé výherkyně a nepředání jí výhry. Zcela důvodně prvostupňový orgán dovedl v uvedeném přitěžující okolnost.
26. K údajnému nerovnému přístupu k možnosti získání výhry v anketách *TýTý 2013* a *TýTý 2014* žalovaný uvedl, že nikoli všichni soutěžící měli shodnou možnost účastnit se ankety všemi nabízenými kanály ve shodném rozsahu. Prostřednictvím soutěžní SMS bylo možné odeslat 30 hlasů v každém kole a účastnit se obou kol, zatímco počet hlasů odeslaných korespondenčními lístky s kupónem nebyl omezený a bylo možné se účastnit jen prvního kola a počet hlasů prostřednictvím e-mailu byl omezen na jeden a bylo možné zúčastnit se jen druhého kola. Hlasy zaslané prostřednictvím jiných kanálů bezpochyby ovlivnily výsledek loterie. Konstrukce podmínek výrazně podporovala účast formou soutěžní SMS, tím motivovala soutěžící k vyšším útratám za vklad jako účast v loterii. Tato skutečnost nebyla hodnocena jako přitěžující, byla pouze popsána jako skutkové zjištění.
27. K námitkám ve čtvrtém žalobním bodu konstatoval žalovaný, že dílčí základ pro výpočet odvodu z loterií byl proveden podle § 41b odst. 1 zákona o loteriích. Za vsazené částky byla považována hodnota prokazatelně zaslaných soutěžních SMS v částce 52 695 315 Kč a za vyplacené výhry byly považovány výhry peněžitého i nepeněžitého charakteru v celkové částce 20 053 579,46 Kč. Rozdíl těchto částek 32 641 735,54 Kč se stal dílčím základem pro výpočet odvodu z loterií. Nejednalo se o výpočet zisku, jak se domnívá

žalobce. Žalovaný zdůraznil, že není podstatné, zda žalobce dosáhl reálného zisku či nikoliv, případně jak vysoké vynaložil náklady. Tyto skutečnosti neměly na ukládanou sankci vliv ani jako přitěžující ani jako polehčující okolnosti. K žalobcem zmíněnému dalšímu správnímu řízení zahájenému prvostupňovým orgánem dne 27. 4. 2016 žalovaný uvedl, že se jedná o samostatné správní řízení, jež není pro danou věc relevantní.

28. Ohledně námitky v pátém žalobním bodu žalovaný uvedl, že pro právní kvalifikaci a sankci není podstatné, zda soutěžní SMS sloužily ke krytí nákladů a v jaké míře, jelikož byly vkladem podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Žalovaný k tomuto odkázal na bod 33. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 136/2015-51. Žalovaný konstatoval, že operátoři jsou povinni odeslat SMS zprávu zpoplatněnou podle tarifu spotřebitele. Z tarifu jsou vyňaty soutěžní SMS zpoplatněné podle konkrétní služby v rozmezí 1Kč až 999Kč. Pro účast v soutěži nelze soutěžní SMS považovat za běžný výdaj či zprostředkovanou službu, jejich cena není zpoplatněna podle tarifu soutěžících, jedná se o cenu stanovenou žalobcem. Tuto částku byl soutěžící ochoten dobrovolně vynaložit za účast v loterii a její návratnost neměl zaručenou, tedy byla vkladem.
29. K námitce v šestém žalobním bodu, kdy žalobce namítá nepřiměřenost uložené pokuty, odkázal žalovaný na odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, kde jsou podrobně popsány skutky, kterými došlo k porušení zákona o loteriích, zjištěná porušení a podrobný popis loterií. Bylo provedeno hodnocení důkazů, přihlédnuto k míře závažnosti pochybení, době trvání následků, zda se jedná o první či opakované porušení povinnosti a ke způsobu, jakým k porušení zákona došlo. Bylo rovněž přihlédnuto k polehčujícím okolnostem, za něž shledal prvostupňový orgán první zaviněné porušení povinností, delikttní jednání nebylo shledáno úmyslným, žalobce jej doznal (byť rozporuje právní posouzení), a se správním orgánem spolupracoval. Přihlédnuto bylo také k okolnostem přitěžujícím, zejména k umožnění účasti nezletilých a ke skutečnosti, že žalobce působí dlouhodobě v oblasti médií, lze proto u něho předpokládat dostatečnou míru odborné péče. V odůvodnění pokuty byly shrnuty všechny podstatné okolnosti. Uvádí-li žalobce, že bylo účelově přihlédnuto pouze k důkazním prostředkům svědčícím v jeho neprospěch, pak podle žalovaného nelze posoudit, o jaké důkazní prostředky se mělo jednat, protože je žalobce neuvedl. Při stanovení výše uložené pokuty byla zohledněna represivní a preventivní funkce pokuty. Loterie byly pořádány na území celé České republiky po dobu 16 měsíců, po kterou výhercům byly předány peněžité výhry v minimální hodnotě 10 749 500 Kč a nepeněžité výhry v hodnotě 9 304 079,46 Kč. Pokud by každá soutěžní SMS byla odeslána z unikátního čísla, dosáhl by počet účastníků 5 878 475. Uložená sankce je v souladu se zásadou přiměřenosti. Žalovaný odkázal na prvostupňové rozhodnutí i na napadené rozhodnutí, které vychází ze zjištěného skutkového stavu, který má oporu ve spisu a není s ním v rozporu. Míra uvážení a z ní plynoucí výše uložené pokuty nevybočila z mezí zákona, je v souladu s pravidly logického uvažování.
30. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
31. U jednání, které se konalo u Městského soudu v Praze dne 26. 6. 2020, zástupce žalobce setrval na všech žalobních námitkách. Zástupce žalovaného se k jednání nedostavil, před zahájením ústního jednání se telefonicky omluvil.

32. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
33. Na horní lince titulní strany časopisu *Chvilka pro tebe* ze dne 25. 3. 2015 č. 13/2015 je upoutávka „NEVÁHEJTE HRAJTE S KARTOU O 300 000 KČ A TREFTE SE I VY!“, a v pravém dolním rohu jsou nabízeny „MIMOŘÁDNÉ VÝHRY ZA 510 000 KČ“, spolu s fotografiemi znázorňujícími peníze, kuchyňské spotřebiče a spotřební elektroniku. Různým druhům soutěží, křížovek, vědomostních her, či kvízů se věnují strany 21 až 36 a 54 tohoto časopisu, uvnitř je vložena herní karta ve tvaru pohlednice s pokyny pro setření herních polí. Na str. 34 jmenovaného časopisu je stanovena „cena 1 SMS je 9Kč vč. DPH“. Ani na jedné straně není uvedeno, že by se soutěží nesměly účastnit osoby mladší 18 let. Cena časopisu byla 22 Kč.
34. Dne 7. 5. 2015 bylo prvostupňovým orgánem žalobci sděleno zahájení kontroly podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále též „kontrolní řád“) k dodržování zákona o loteriích, ve vztahu k anketám *TýTý 2013*, *TýTý 2014*, soutěžím *Zaplatíme vaše účty*, *Hrátky se zvířátky*, *Jarní šarády*, *Obchod snů*, *Hity za všechny prachy*, *Poznejte názvy měst*, *Jarní trefa*, *Superkřížovka*, *Jak znáte Evropu*, *Dny, které změnily svět*, *Soutěžte s námi*, *Velká soutěž o skvělé ceny*, *Každý den super výhra*, *Komici za 300 000*, *Poznejte názvy měst*, *VELKÝ NÁKUP*, *Adventní nadílka*, *Každý den super výhra*, *Okénko štěstí*, *Podzimní zábava*, *Staňte se mistrem šarád*, *Vyvarťe si 200 000 Kč*, *Super peníze do kapsy*, *Soutěže v časopise Bravo*, *Velká soutěž o skvělé ceny*, *Rychlý nákup (za 3 min.)*, *Podzimní sklizeň*, *Luštění bez brýlí*, *Milionové léto*, *Soutěže v časopise Chvilka pro tebe*, *Hledejte kačku!*, *Kulinární šaráda*, *Hledejte názvy hradů a zámků*, *Pobavte se*, *Soutěže v časopisech Pestrý svět*, *Rytmus života*, *Chvilka pro tebe*, *Soutěže v časopisech TVPlus*, *TV Revue*, *TV Max*, *Napsáno životem*, *Čas na lásku*, *Soutěže v časopisech Tina*, *Claudia*, *Chvilka pro Tebe*, *Čas pro hvězdy* a *Týdeník televize*. Správní orgán současně kontrolovanou osobu vyzval k doložení jednotlivých pravidel soutěží, seznamu výherců, seznamu peněžitých a nepeněžitých výher, počtu soutěžních SMS podle soutěží a kol a doložení případných dalších soutěží neuvedených v seznamu v letech 2014 a 2015.
35. Dne 19. 5. 2015 prvostupňový orgán učinil do spisu záznam obsahující seznam soutěží pořádaných kontrolovanou osobou podle jejích webových stránek www.bauermedia.cz a www.tyty.cz. Cena soutěžní SMS v částce 9Kč byla uvedena v každém shora jmenovaném časopisu, s výjimkou: *Hrátky se zvířátky*, *Poznejte názvy měst*, *Superkřížovka*, *Velká soutěže o skvělé ceny*, *Každý den super výhra*, *Rychlý nákup (za 3 min.)*, *Luštění bez brýlí*, *Hledejte kačku!*, *Kulinární šaráda* a *Pobavte se*, u nichž cena nebyla uvedena. Součet výher byl v částce 5 103 500 Kč. Přílohu záznamu tvoří herní plány jednotlivých soutěží.
36. Dne 1. 6. 2015 byly prvostupňovému orgánu doručeny podklady pro výkon kontroly v počtu 1793 listů, tvoří je herní plány jednotlivých soutěží a vydávaných tiskových periodik.
37. Podle herního plánu „Redakční soutěže v časopise Bravo“ se „[v]ýhercem soutěží v časopise Bravo stává ten, který zašle SMS se správnou odpovědí a to jako 50-tou v pořadí do vyčerpání předem uveřejněného počtu cen za celé soutěžní období. Potvrzení o správnosti odpovědi obdrží každý účastník pomocí SMS. SMS zprávy se odesílají na číslo 906 15 09, které je jednotné pro všechny operátory. Cena jedné SMS je 9 Kč vč. DPH.“ V seznamu „Výherci soutěže TERI – Bravo 5/15“ je u výherkyně zájezdu do Alp v hodnotě 5 000 Kč ručně psaná poznámka „nakonec nejela nábrada nějaký kluk kolegyně, (je mladá) 11 let, ví D.“

38. Podle herního plánu ankety „TýTý 2013 Herní řád“ hlasování probíhalo ve dvou kolech. První nominační kolo probíhalo od 17. 2. 2014 do 9. 3. 2014. Hlasovalo se „pomocí SMS (do 9. 3. do 24.00) ve tvaru: TT mezera ČÍSLO KATEGORIE mezera JMÉNO mezera PŘÍJMENÍ nebo NÁZEV POŘADU (např. TT 1 Jan Novak), kdy počet SMS z jednoho čísla je omezen na 30, a na kuponech nalepených na korespondenčních lístcích (nejzazší je razítko ze 7. 3.), které jsou uveřejněny v 8 časopisech vydavatelství BAUER MEDIA v.o.s. Jedná se o Týdeník Televize, TV Max, TV Revue, TV Plus 14, Claudia, Chvilka pro Tebe, Tina, Žena a život. Internetové hlasování bude probíhat na adrese www.tyty.cz. Hlasování bude omezeno na e-mailovou adresu. Z jedné e-mailové adresy bude možné hlasovat pouze jednou. Tato adresa musí být funkční, jinak tak bude možné hlasy započítat. Hlasující přes internet budou zařazeni do slosování o věcné ceny pouze ve druhém kole, vyjma automobilu. ... Hlasy posílané z jednorázových emailových služeb a jiných automatických programů, budou vyřazeny. ... Cena SMS je 9 Kč vč. DPH. ... Koncem března 2014 začíná tzv. 2. kolo, finálové, které probíhá od 24. 3. 00.00 hod. do 4. 4. 24.00 hod. Hlasuje se pomocí internetu na www.tyty.cz a formou SMS ... Cena SMS je 9 Kč vč. DPH ... Počet SMS z jednoho telefonního čísla je omezen na 30 a z jedné e-mailové adresy je možné poslat na web pouze 1 hlas. Hlasy posílané z jednorázových emailových služeb a jiných automatických programů, budou vyřazeny.“ Byli vylosováni v prvním kole tři výherci 3D LED TV a v druhém kole jeden výherce automobilu zn. Citroën C3, dva výherci notebooku, dva výherci tabletu, dva výherci digitální kamery, dva výherci čtečky knih, dva výherci mobilního telefonu. Zasláno bylo celkem 28 298 soutěžních SMS.
39. Podle herního plánu ankety „TýTý 2014 anketa Týdeníku Televize a TV Maxu herní řád pro rok 2015“ hlasování probíhalo ve dvou kolech se shodnými pravidly hlasování jako shora u předchozí ankety. První nominační kolo probíhalo „23 dní, a to v termínu od 9. 2. 2015 do 3. 3. 2015.“, druhé finálové kolo „od 23. 3. 2015 (od 00.00 hod) do 8. 4. 2015 (do 24.00 hod)“. Bylo vylosováno v prvním kole „web + kupon“ pět výherců LED TV a v druhém kole „1x auto ... 1x web ... 1x web“ jeden výherce automobilu zn. Suzuki, dva výherci LCD TV, dva výherci notebooku. Zasláno bylo celkem 30 592 soutěžních SMS.
40. Dne 3. 8. 2015 prvostupňový orgán vydal Protokol o kontrole podle § 12 kontrolního řádu za užití § 46 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, v němž uvedl tři typy soutěží:
- První typ soutěží má obdobná pravidla, jsou to soutěže typu „vyhraj cenu nebo hotovost“, které jsou společné časopisům „Tina, Claudia, Chvilka pro Tebe, Čas pro hvězdy, Týdeník televize. Z těchto soutěží se vybírá celkově **jedna výherní SMS** za všechny časopisy, ve kterých soutěž probíhá, a **která dorazí v pořadí jako 1200-tá**, ze všech řádně doručených správných SMS za soutěžní týdenní období. Např. pokud 1200-tá správná SMS dorazí na výhru hotovost, výherce vyhrává hotovost, pokud dorazí na výherním pořadí SMS na věcnou výhru, výherce vyhrává soutěžící věcnou cenu. Vždy je ale celkově udělena pouze jedna výhra pro všechny časopisy dohromady. Soutěže začínají v 6 hodin ráno v den, kdy je časopis na trhu. SMS zprávy se odesílají na číslo 906 15 09, které je jednotné pro všechny operátory. **Cena jedné SMS je 9 Kč včetně DPH.**“ (tučně zvýraznil prvostupňový orgán, pozn. soudu). **Vkladem** je SMS zpráva za speciální tarif, jejíž zaslání je podmínkou pro účast v soutěži. **Prvkem náhody**, který stanoví výhru či prohru, je princip vybrání výherce podle klíče „vyhrává **X-TÁ SMS**“ se správnou odpovědí. **Výhru** a výherce doložila kontrolovaná osoba ve vyžádaných materiálech (tučně zvýraznil prvostupňový orgán, pozn. soudu). Prvostupňový orgán uvedl, že hry TERI v časopise Bravo č. 5 se účastnila nezletilá dívka (11 let), a na přebalu časopisu Chvilka pro tebe č. 13 ze dne 25. 3. 2015 shledal propagaci a reklamu loterií a jiných podobných her nepovolených podle zákona o loteriích. Do této kategorie prvostupňový orgán zařadil soutěže: Redakční soutěže v časopise TV Plus, Redakční soutěže

v časopise *Týdeník televize*, Redakční soutěže v časopise *Žena a život*, Redakční soutěže v časopise *Čas na lásku*, Redakční soutěže v časopise *Napsáno životem*, Redakční soutěže v časopise *Pestrý svět*, Soutěže v časopise *Claudia*, Soutěže v časopise *Tina*, Redakční soutěže v časopise *Retro*, Redakční soutěže v časopise *Bravo*, Soutěže ve speciálech *Chvilky pro Tebe*, *Napsáno životem a Času na lásku*, Soutěže v časopisech *TV Plus*, *TV Revue*, *TV Max*, *Týdeník televize*, Soutěže v časopisech *Tina*, *Claudia*, *Chvilka pro Tebe*, *Čas pro hvězdy*, *Týdeník televize*, Soutěže v časopisech *Pestrý svět*, *Rytmus života*, *Chvilka pro tebe*, Soutěže podzimní sklizeň, Soutěže *Okénko štěstí*, *Adventní nadílka + Chvilka pro Tebe*, *Milionové léto + Chvilka pro Tebe*, *Vyvařte si 200 000 Kč + Chvilka pro tebe*, *Velké jarní hrátky + Chvilka pro Tebe*, *Bonboniéra za čtvrt milionu + Chvilka pro tebe*, *Magická výhra + Chvilka pro tebe*, *Jarní trefa + VELKÝ NÁKUP + Chvilka pro tebe*, *Šťastná karta + Chvilka pro tebe*, *Velká zimní koulovačka + Chvilka pro tebe*, *Vyluštěte si skvělé ceny*, Soutězte s námi, *Naše cenová nabídka*, *Rébusová siesta*, *Dny, které změnily svět + Chvilka pro tebe*, *Komici + Chvilka pro tebe*, *Hraj o ceny*, *Letní luštění*, *Podzimní zábava*, *Luštění*, *Zimní luštění*, *Chvilka v kuchyni*, *Superkřížovka*, Soutěž o ceny, *Pobavte se*, *Kulinární šarády*, *Hledejte názvy hradů a zámků*, *Hledejte kačku!*, *Prázdninové šarády*, *Velká soutěž o skvělé ceny*, *Staňte se mistrem šarád*, *Každý den super výhra*, *Poznejte názvy měst*, *Hrátky se zvířátky*, *Jak znáte Evropu*, **LUŠTĚTE**, **HRAJTE**, **VYPLATÍ SE TO!**, *Chvilka pro relax*, *Akce Velký nákup*, u každé pořádané soutěže s uvedením časového období.

- *Druhý typ soutěží* se skládá ze dvou nedělitelných po sobě jdoucích částí. V první části zakoupením časopisu získá soutěžící *hrací kartu* se zakrytou stíratelnou částí, po jejím setření propojí kódy a tím získá „správnou odpověď“. Druhá část byla kontrolovanou osobou provozována pomocí soutěžních SMS zpráv, z nichž vyhrává „X-tá SMS“ se správnou odpovědí. Vkladem v první části bylo zakoupení časopisu s hrací kartou, v druhé části zaslání soutěžní SMS zprávy za speciální tarif jako podmínku pro účast v soutěži. Prvkem náhody, který stanoví výhru či prohru, je princip výběru výherce podle klíče „vyhrává X-tá SMS“ se správnou odpovědí. Výhru a výherce doložila kontrolovaná osoba ve vyžádaných materiálech. Do této kategorie prvostupňový orgán zařadil soutěže: *Podzimní sklizeň*, *Super peníze do kapsy*, *Jarní trefa*, u každé pořádané soutěže s uvedením časového období.

- *Třetí typ soutěží* jsou ankety *TýTý 2013* a *TýTý 2014*. Každá z nich měla dvě po sobě jdoucí kola, která spolu v rámci hry nesouvisela. Do nich bylo možné se zapojit e-mailovým hlasováním, SMS zprávou a korespondenčními lístky. Po uzavření každého kola bylo provedeno slosování o nepeněžitě výhry. Vkladem byl způsob zapojení se do soutěží. Prvkem náhody, který stanoví výhru či prohru, bylo slosování. Výhru a výherce doložila kontrolovaná osoba ve vyžádaných materiálech. Účastníci tohoto typu soutěží neměli rovné podmínky v rovině pravděpodobnosti a v ceně vkladu. Účastníci soutěží prostřednictvím soutěžní SMS mohli zaslat v každém kole 30 zpráv po 9Kč vč. DPH za 1 SMS. Účastníci soutěží prostřednictvím korespondenčních lístků byli omezeni v počtu nakoupených časopisů, do nichž byly korespondenční lístky vloženy, a mohli se účastnit pouze prvního kola. Účastníci soutěží prostřednictvím e-mailu mohli zaslat jeden e-mail pouze ve druhém kole.

41. Ke všem třem typům soutěží prvostupňový orgán konstatoval, že byly pořádány v období roku 2014 do května 2015, v daném období celkem zasláno 5 878 475 soutěžních SMS, z nichž u 23 440 nebyla uvedena cena, u zbylých byla uvedena cena vždy 9Kč vč. DPH. Celkový vklad činil 52 695 315 Kč (5 878 475 minus 23 400 = 5 855 035 x 9), peněžitě výhry činily 10 749 500 Kč a nepeněžitě výhry byly v hodnotě 9 304 079,46 Kč, přičemž

kontrolovaná osoba doložila pouze některé nepeněžitě výhry v peněžitém vyjádření a některé vklady (výše vkladu nebyla uvedena u soutěží ve svazku č. 1-15 v části č. I). Vzhledem k identickým vkladům, došel prvostupňový orgán k závěru, že cena SMS i v těchto svazcích byla 9Kč vč. DPH. Podle kontrolního závěru byl porušen § 4 odst. 1 zákona o loteriích tím, že v období roku 2014 do května 2015 provozovala kontrolovaná osoba loterie či jiné podobné hry bez povolení MF či jiného příslušného povolujícího orgánu ve výše uvedených třech typech soutěží. K uvedenému výpočtu je připojena tabulka z písemných podkladů poskytnutých kontrolovanou osobou. Proti protokolu o kontrole kontrolovaná osoba podala námitky, které dne 30. 9. 2015 prvostupňový orgán zamítl jako nedůvodné.

42. Dne 5. 11. 2015 prvostupňový orgán oznámil zahájení správního řízení ve věci uložení pokuty kontrolované osobě podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích za provozování loterie nebo jiné podobné hry bez povolení MF (§ 4 odst. 1 zákona o loteriích).
43. Dne 11. 2. 2016 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, jímž uložil žalobci pokutu ve výši 4 250 000 Kč za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích, kterého se dopustil tím, že v konkrétně označených časopisech od počátku roku 2014 do zahájení kontroly dne 11. 5. 2015 pořádal loterie bez povolení příslušného orgánu.
44. Proti rozhodnutí prvostupňového orgánu kontrolovaná osoba podala odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný neztotožnil s námitkou nezákonného podřazení soutěží pod § 1 odst. 2 namísto § 1 odst. 5 zákona o loteriích. Žalovaný ve shodě s prvostupňovým rozhodnutím odkázal podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích na pojmové znaky loterií - vklad, výhru, a náhodu, za předpokladu dobrovolné účasti fyzické osoby a existence herních pravidel. Zákon provozování loterií zásadně zakazuje s výjimkou stanovených případů. Zákonodárce tak činí s ohledem na nutnost regulace tohoto odvětví. Loterie založené převážně na náhodě a současně hrané za úplatu s cílem získání peněžitě nebo jiné ekonomicky měřitelné výhry bývají zařazeny mezi společensky škodlivé a zaujímají zvýšenou pozornost veřejné moci. Pojem výhry, která je jedním z pojmových znaků loterií, zákon o loteriích výslovně neupravuje, u jednotlivých loterií stanoví způsob určování její výše, lhůty pro její uplatnění (viz § 12, § 17 odst. 4 a § 7 zákona o loteriích). Ust. § 3 zákona o loteriích rozlišuje u stanovených loterií dovolený předmět výhry. U peněžitých, číselných a okamžitých loterií a sázkových her mohou být předmětem výhry výhradně peníze, pokud MF výjimečně nepovolí výhry i v jiných movitých věcech. U věcných loterií a tombol mohou být předmětem výhry věci movité s vyloučením peněz, vkladních knížek či cenných papírů. Neopomenutelným znakem Hry je vklad. Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích se návratnost vkladu nezaručuje. Ust. § 1 odst. 6 zákona o loteriích zdůrazňuje dobrovolnost účasti a rovné podmínky všem účastníkům včetně možnosti výhry. Podle § 1 odst. 8 zákona o loteriích musí mít vklad peněžní vyjádření, neboť jej účastník hradí předem. Loterie je příslibem plnění pro případ, že nastane určitá událost. Žalovaný konstatoval, že žalobce pořádal nejméně od počátku roku 2014 do zahájení kontroly dne 11. 5. 2015 tři typy soutěží, do nichž se mohli jejich účastníci zapojit u prvního typu zasláním SMS zprávy za speciální tarif, cena jedné SMS činila 9 Kč. Výhercem se stal účastník, jehož SMS zpráva se správnou odpovědí byla přijata jako „X-tá v pořadí“, respektive jako první v pořadí (princip „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“). U druhého typu byl nejprve zakoupen časopis s hrací kartou (první část) a poté zaslána SMS za speciální tarif v ceně 9 Kč (druhá část). Výhercem se stal účastník, jehož soutěžní SMS zpráva se správnou

odpovědi byla přijata jako „*X-tá v pořadí*“, respektive jako první v pořadí (princip „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“). U třetího typu buď e-mailovým hlasováním, zasláním SMS zprávy za speciální tarif, cena jedné SMS činila 9Kč, nebo prostřednictvím korespondenčního lístku s kupónem, který bylo možné získat pouze zakoupením časopisu. Výhercem se stal účastník soutěže na základě slosování.

45. Žalovaný se ztotožnil s prvostupňovým orgánem, který dovodil, že v případě účasti na soutěži pomocí SMS zprávy za speciální tarif, jako soutěžní SMS, byly naplněny znaky loterie. Žalovaný konstatoval, že v uvedených soutěžích se soutěžilo jak o peněžitě výhry (celkový obnos 10 749 500 Kč), tak o věcné výhry (v peněžitém vyjádření 9 304 079,46 Kč), přičemž kontrolovaná osoba doložila pouze některé nepeněžitě výhry v peněžitém vyjádření a některé vklady. Pojmový znak loterie, výhra, byl splněn. Žalovaný ve shodě s prvostupňovým orgánem soutěžní SMS v ceně 9Kč má za vklad. Žalovaný v pořádaných soutěžích shledal další pojmový znak uvedený v § 1 odst. 2 zákona o loteriích, a to předem neznámou okolnost, jenž určuje výhru upřesněnou v § 1 odst. 3 zákona o loteriích. Podle žalovaného výběr výher podle principu „*vyhrává X-tá SMS v pořadí*“, popř. „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“, splňuje podmínku, že okolnost určení možného výherce nemohla být účastníky loterie nikterak ovlivněna. Účastník sice předem věděl, kolikátá zasláná soutěžní SMS zpráva vyhrává, neměl však možnost zjistit, zda jím zasláná soutěžní SMS je výherní. Účastník se mohl těchto soutěží zúčastňovat i opakovaně, tím však pouze zvyšoval pravděpodobnost výhry a neovlivňoval náhodný výběr. Lze se domnívat, že je-li výherce vybrán podle pořadí doručení soutěžní SMS zprávy, je naplněn i další znak charakterizující loterie vyžadující povolení podle zákona o loteriích, jímž je náhoda. Žalobcem pořádané soutěže proto naplnily pojmové znaky loterie podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích, tím došlo k porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích.
46. K námitce, že soutěže měly být podřazeny pod spotřebitelské loterie podle § 1 odst. 5 zákona o loteriích, žalovaný uvedl, že naplnily pojmové znaky loterie ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích a podřazení pod § 1 odst. 5 zákona o loteriích neshledal případné. Žalovaný upozornil na stanovisko MF ze dne 31. 3. 2005 „*Soutěže o ceny pomocí SMS*“, které odkazuje na ustanovení § 1 odst. 1 zákona o loteriích ve znění novely č. 377/2005 Sb., které bylo novelou č. 457/2011 Sb. transformováno do § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Vyplývá z něj, že ustanovení o spotřebitelských loteriích § 1 odst. 5 zákona o loteriích není relevantní.
47. Dále žalovaný odmítl, že prvostupňový orgán byl povinen respektovat Směrnici a rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Žalovaný nesouhlasil s argumentací, že spotřebitelské soutěže je obecně nutno řadit mezi „*obchodní praktiky*“ ve smyslu čl. 2 písm. d) Směrnice s obecným závěrem, že členské státy nemohou ve vztahu ke spotřebitelským soutěžím přijmout více omezujících opatření nad rámec této Směrnice (bod 41 rozsudku Soudního dvora Evropské unie C-304/08). Žalovaný takovou argumentaci shledal zavádějící s tím, že pro daný případ Směrnice i rozsudek nejsou rozhodné. Kontrolované osobě totiž nebyla uložena sankce za provozování spotřebitelské loterie, nýbrž za provozování soutěží naplňujících znaky loterií bez povolení MF a za toto jednání (porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích) byla uložena sankce podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích, nikoli za porušení § 1 odst. 5 zákona o loteriích. Kontrolovanou osobu zmiňovaný rozsudek souvisí se Směrnicí, upravuje nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům na vnitřním trhu. Žalovaný považoval takovou argumentaci za irelevantní, neboť není věcně příslušným rozhodovat ve věcech nekalého soutěžního jednání a

připomněl, že je vázán celým právním řádem, k řešení jeho případných rozporů není oprávněn. Z § 52 správního řádu vyplývá, že účastníci řízení jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení, správní orgán provede důkazy potřebné ke zjištění stavu věci. Nelze proto důvodně očekávat, že se bude správní orgán zabývat právními předpisy a rozsudky, jež nejsou aplikovatelné na předmětnou věc.

48. K námitce, že prvostupňový orgán při posuzování soutěží nepostupoval v souladu se stanoviskem MF z roku 2006, žalovaný uvedl, že materiál byl pro svou nejednoznačnost, zastaralost a určitou nekonformitu překonán stanoviskem MF ze dne 31. 1. 2012 *ke spotřebitelským loteriím podle ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 202/1990 Sb.*, které již plně koresponduje se zákonem o loteriích. Zmiňované stanovisko není na webových stránkách uveřejněno, z čehož lze dovodit, že není aktuální a není důvod k němu přihlížet. Kontrolovaná osoba byla sankcionována za porušení § 4 odst. 1 zákona o loteriích a polemika o neplatnosti právního názoru MF na oblast spotřebitelských soutěží je irelevantní.
49. K námitce, že prvostupňový orgán se nedostatečně vypořádal s tím, že soutěže byly založeny na principu „*vyhrává nejrychlejší správní odpověď*“, nikoli na principu „*vyhrává X-tá SMS v pořadí*“, se žalovaný ztotožnil s argumentací prvostupňového orgánu, který považoval rozlišování mezi oběma druhy soutěží za irelevantní. Žalovaný má za to, že prvostupňový orgán se s touto otázkou dostatečně vypořádal ve „*Vyřízení námitek*“, kdy podle prvostupňového orgánu byl v daném případě princip náhody zachován, a to vzhledem k nemožnosti ovlivnit doručení soutěžní SMS. Žalovaný se ztotožnil se závěry prvostupňového orgánu, že se jedná o shodné soutěžní koncepty. Soutěžící nebyl schopen ovlivnit pořadí doručení soutěžní SMS, jež rozhoduje o výhře či prohře. Za neznámé a neovlivnitelné faktory mající vliv na čas mezi odesláním a přijetím soutěžní SMS považoval žalovaný např. sílu signálu, délku „cesty“ signálu, technické řešení, počasí, kalamitní stav, přetížení telekomunikační sítě apod. Stanovením principu odeslání soutěžní SMS v co možná nejkratším čase nedošlo k popření náhody. Soutěžící nebyli schopni určit správný moment pro odeslání soutěžní SMS, náhoda při určení výherce byla podstatně přítomna. Možnost zaslat větší počet soutěžních vstupů nebyla relevantní, jelikož ani zasláním většího počtu SMS nebyl soutěžící schopen ovlivnit pořadí doručení SMS natolik, aby soutěž vyhrál. O výhře rozhodl náhodný výběr.
50. K námitce, že není zřejmé, které soutěže zůstávají nenáhodnostní, neboť v každé soutěži objektivně záleží na mnoha dalších okolnostech, žalovaný přisvědčil kontrolované osobě, že při posuzování, zda je soutěž loterií, je nutné zohlednit, zda jsou kumulativně naplněny všechny pojmové znaky § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Tvrzení, že o výherci v dané věci rozhoduje nikoli náhoda, nýbrž rychlost, považuje žalovaný za zavádějící. K pojmovému znaku náhody se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 8. 2014, č. j. 9 Afs 150/2013-79 s tím, že v loterii musí být náhoda přítomna v míře nezanedbatelné. Žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán vyhodnotil soutěžní koncepty „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“ a „*vyhrává X-tá SMS v pořadí*“ jako náhodnostní již ve „*Vyřízení námitek*“, v nichž uvedl, že soutěžící nebyl schopen ovlivnit pořadí doručení soutěžní SMS, jež rozhoduje o výhře či prohře. Žalovaný shledal úvahy logickými a řádně odůvodněnými, v souladu se zákonem i judikaturou. K námitce, že podíl náhody v posuzovaných soutěžích je zcela zanedbatelný, žalovaný uvedl, že u pořádaných soutěží shledal za zanedbatelné vlivy rychlost, dovednost či znalost. Rozhodující byla skutečnost, že soutěžící nebyl schopen ovlivnit pořadí doručení soutěžní SMS i přesto, že jejím

odesláním v co možná nejkratším čase se mohl k vítězství přiblížit. Tvrzení, že se prvostupňový orgán svévolně a nedůvodně odklonil od ustálené rozhodovací praxe, nepodložila kontrolovaná osoba důkazy.

51. Žalovaný nesouhlasil s námitkou, že z interpretace zákona o loteriích prvostupňového orgánu vyplývá, že předem neznámá okolnost nebo událost rozhoduje zřejmě v každé soutěži, proto každá soutěž spadá pod režim zákona o loteriích. Žalovaný uvedl, že prvostupňový orgán se zabýval otázkou, zda pořádané soutěže naplnily pojmové znaky loterie ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích a následně se vyjádřil k prvku náhody ve vztahu k soutěžním konceptům kontrolované osoby.
52. K účasti nezletilé v soutěži žalovaný konstatoval, že ust. § 1 odst. 1 zákona o loteriích za jeden z hlavních cílů regulace loterií a jiných podobných her stanovil ochranu osob mladších 18 let vzhledem k věku, kdy není ještě zcela dokončena rozumová a volní vyspělost. Ust. § 1 odst. 8 zákona o loteriích představuje generální zákaz účasti na hře osob mladším 18 let a provozovateli loterií proto jednoznačně stanoví povinnost učinit opatření, aby se jich nemohly zúčastnit. V dané věci minimálně v jednom případě, neučinila kontrolovaná osoba taková opatření, aby se loterie neúčastnila osoba nezletilá. Pro žalovaného není rozhodné, že se nezletilá osoba zúčastnila pouze jedenkrát v rozporu s jejími pravidly. Žalobce jako provozovatel loterie byl povinen učinit veškerá možná opatření, aby se nezletilé osoby nemohly zúčastnit. Žalovaný dále poukázal na to, že u soutěží pořádaných prostřednictvím soutěžních SMS nelze zabránit účasti osob mladších 18 let. Podmínění účasti ve všech soutěžích dosažením věku 18 let nepovažoval za dostačující. Jednáním kontrolované osoby tak byla ohrožena ochrana osob mladších 18 let před škodlivými vlivy loterií. Na tom nemění nic skutečnost, že nezletilá výherkyně byla okamžitě vyřazena a výhra jí nebyla předána. Tuto okolnost prvostupňový orgán shledal za přítěžující při ukládání pokuty.
53. K otázce propagace a reklamy loterií z přebalu časopisu *Chvilka pro tebe* č. 13 ze dne 25. 3. 2015 žalovaný konstatoval, dané jednání je v prvostupňovém rozhodnutí popsáno jako skutkové zjištění a nebylo vyhodnoceno jako přítěžující okolnost. K možnosti získání výhry v anketách *TýTý 2013* a *TýTý 2014* žalovaný uvedl, že rozsah přístupu k výhře nebyl stejný, prostřednictvím soutěžní SMS bylo možné odeslat 30 hlasů v každém kole, zatímco počet hlasů odeslaných prostřednictvím korespondenčního lístku s kupónem nebyl omezen a bylo možné se účastnit jen prvního kola, počet hlasů odeslaných e-mailem byl omezen na jeden ve druhém kole. Konstatoval, že hlasy zaslané prostřednictvím jiných kanálů bezpochyby mohly ovlivnit výsledek hry. Konstrukce podmínek jednotlivých kanálů výrazně podporovala účast formou soutěžní SMS, která motivovala k vyšším útratám za vklady. Žalovaný zdůraznil, že v prvostupňovém rozhodnutí nebyla tato skutečnost zhodnocena jako přítěžující, nýbrž popsána jako skutkové zjištění.
54. K nesprávnému výpočtu dílčího základu pro odvody z loterií žalovaný uvedl, že byl proveden podle § 41b odst. 1 zákona o loteriích. Za vsazené částky byla považována hodnota prokazatelně zaslaných soutěžních SMS, tj. 52 695 315 Kč, a za vyplacené výhry byly považovány výhry peněžitého i nepeněžitého (věcného) charakteru v peněžním vyjádření, tj. 20 053 579,46 Kč, rozdíl těchto částek ve výši 32 641 735,54 Kč považoval prvostupňový orgán za částku určující dílčí základ pro výpočet odvodu. Nejednalo se o výpočet zisku. Žalovaný zdůraznil, že nebylo podstatné, zda kontrolovaná osoba dosáhla zisku či nikoliv, případně jak vysoké vynaložila náklady. Tyto skutečnosti neměly na ukládanou pokutu žádný vliv. Bilance výnosů a nákladů spojených s pořádáním soutěží

není relevantní. K námitce, že kontrolovaná osoba soutěže nepořádá za účelem dosažení zisku, nýbrž z marketingových důvodů, žalovaný uvedl, že nepovažuje za rozhodující účel pořádání. Podstatné je, že soutěže naplnily znaky loterie podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích.

55. Žalovaný k námitce, že se kontrolovaná osoba nevyhýbala daňovým odvodům, uvedl, že kontrolovaná osoba se vyhnula regulaci zajišťující ochranu fiskálních zájmů státu podle zákona o loteriích tím, že neplnila povinnosti provozovatele, např. neměla vysoký základní kapitál ani limity skládaných jistot. V případě, že by provozovaná loterie byla schválena příslušným orgánem, byla by předmětem odvodu z loterií. Žalovaný se neztotožnil ani s argumentací, že prvostupňový orgán nedoložil tvrzení, že soutěžní SMS nesloužily pouze ke krytí pořadatelských nákladů, a představovaly vklad ve smyslu zákona o loteriích, přitom příjem kontrolované osoby nepokryl ani přímé náklady spojené s provozováním soutěží. Podle žalovaného pro právní kvalifikaci a sankci nebylo podstatné, zda soutěžní SMS sloužily ke krytí nákladů. Soutěžní SMS byly vkladem podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Operátoři poskytují služby v oblasti komunikace, cílem podnikání je zprostředkování hovorů a přeposlání zpráv. Jsou povinni odeslat jakoukoliv SMS podle tarifu spotřebitele. Z něj jsou vyňaty soutěžní SMS zpoplatněné podle konkrétní služby v rozmezí 1Kč až 999Kč. Soutěžní SMS nelze shledat za běžný výdaj či službu soutěžících. Cena soutěžní SMS není cenou podle tarifu soutěžících, je stanovena kontrolovanou osobou. Jedná se o částku, kterou byl soutěžící ochoten dobrovolně vynaložit k účasti v soutěži, její návratnost nebyla zaručena, jednalo se proto o vklad.
56. K námitce ohledně nepřiměřenosti pokuty žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán podrobně popsal skutky, kterými došlo k porušení zákona o loteriích, uvedl ustanovení, na jehož základě uložil pokutu, i veškerá porušení zjištěná v rámci kontroly; přihlédl k míře závažnosti sankcionovaného pochybení, k době trvání, následkům protiprávního jednání, zda se jedná o první či opakované porušení povinnosti a ke způsobu, jakým k porušení zákona došlo. Vzal v úvahu konkrétní okolnosti, závažnost a délku trvání správního deliktu. Přihlédl i k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. V odůvodnění pokuty shrnul všechny podstatné okolnosti. Na základě komplexního zhodnocení stanovil zcela odpovídající výši pokuty. Rovněž přihlédl k závažnosti správního deliktu, jelikož soutěže byly pořádány na celém území České republiky po dobu nejméně 16 měsíců, výhrcům byly předány peněžitě výhry minimálně v hodnotě 10 749 500 Kč a nepeněžitě výhry v hodnotě 9 304 079,46 Kč. Kdyby každá jednotlivá soutěžní SMS byla odeslána z unikátního telefonního čísla, dosáhl by počet účastníků 5 878 475. Žalovaný s ohledem na zjištěné skutečnosti výše uložené sankce shledal v souladu se zásadou přiměřenosti (§ 2 odst. 3 správního řádu). Prvostupňové rozhodnutí podle žalovaného vychází ze zjištěného skutkového stavu majícího oporu ve správním spisu a není s ním v rozporu. Žalovaný má za to, že míra uvážení prvostupňového orgánu a výše uložené pokuty, nevybočila ze zákonných mezí, je v souladu s pravidly logického uvažování a podklady byly zjištěny řádným procesním postupem. Žalovaný je přesvědčený, že výše uložené pokuty byla řádně odůvodněna. Argument o neúměrně vysoké pokutě, a že správní řízení by mělo být zastaveno, se žalovanému s ohledem na shora uvedené je neopodstatněné. Žalovaný dospěl k závěru, že pokuta za správní delikt podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích ve výši 4 250 000 Kč, což je 42,5 % ze zákonem stanoveného rozpětí, je zcela přiměřená porušené právní povinnosti.
57. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:

58. Podle § 1 odst. 1 zákona o loteriích *provozování loterií a jiných podobných her je zakázáno, s výjimkou případů stanovených tímto zákonem. Účelem tohoto zákona je vymezit rámec pro zákonem povolené podnikání v oblasti loterií a jiných podobných her a pro jejich provozování, přispět k ochraně osob, které se účastní loterií a jiných podobných her, a k omezení společenských rizik této účasti.*
59. Podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích *loterií nebo jinou podobnou hrou se rozumí hra, jíž se účastní dobrovolně každá fyzická osoba, která zaplatí vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje. O výhře nebo prohře rozhoduje náhoda nebo předem neznámá okolnost nebo událost uvedená provozovatelem v předem stanovených herních podmínkách (dále jen "herní plán"). Nezáleží přitom na tom, provádí-li se hra pomocí mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení.*
60. Podle § 1 odst. 5 zákona o loteriích *za loterii nebo jinou podobnou hru se považují soutěže, ankety a jiné akce o ceny, při nichž se provozovatel zavazuje vyplatit účastníkům určeným slosováním nebo jiným náhodným výběrem peněžní ceny, vkladní knížky, cenné papíry, pojištění apod. a nemovitosti, a při kterých je podmínkou účasti zakoupení určitého zboží, služby nebo jiného produktu a doložení tohoto nákupu provozovateli nebo uzavření smluvního vztahu s poskytovatelem zboží, služby nebo jiného produktu nebo účast na propagační či reklamní akci poskytovatele anebo provozovatele, a to i nepřímou prostřednictvím jiné (další) osoby (dále jen „spotřebitelské loterie“). Za spotřebitelskou loterii se považují také soutěže, ankety a jiné akce o ceny, při nichž se provozovatel za výše uvedených podmínek zavazuje poskytnout účastníkům nepeněžité plnění, služby nebo ceny ve zboží a produktech apod., jestliže souhrn všech nepeněžitých výher za všechny provozovatelem provozované hry v peněžním vyjádření přesáhne za jeden kalendářní rok částku 200 000 Kč a hodnota jednotlivé výhry přesáhne částku 20 000 Kč. Provozování spotřebitelských loterií je zakázáno. Soutěže, ankety a jiné akce o ceny podle věty první a druhé provozované jedním provozovatelem, ve kterých souhrn nepeněžitých výher za jeden kalendářní rok nepřesáhne částku 200 000 Kč a hodnota jednotlivé výhry nepřesáhne částku 20 000 Kč, podléhají oznamovací povinnosti místně příslušnému finančnímu úřadu. Způsob stanoví Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou.*
61. Podle § 4 odst. 1 zákona o loteriích *loterie a jiné podobné hry mohou být provozovány pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem. Provozuje-li loterie a jiné podobné hry stát, jedná jeho jménem ministerstvo nebo jím pověřená státní organizace.“*
62. Podle § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích *pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad uvedený v § 46 odst. 1 písm. c) právnické nebo fyzické osobě, která bez povolení, které by bylo oprávněno vydat ministerstvo, provozuje nebo organizuje loterii, tombolu nebo jinou podobnou hru, nebo ji provozuje v rozporu s tímto zákonem nebo poruší zákaz stanovený v § 1 odst. 5 nebo § 4 odst. 10.*
63. Soud předesílá, že se nejprve zabýval námitkami obsaženými v *prvním a pátém žalobním bodu*, neboť jsou vzájemně propojeny a mají stejný právní základ.
64. Soud s ohledem na novou právní úpravu správního práva trestního účinnou od 1. 7. 2017, i reformu právní úpravy spočívající v nahrazení zákona o loteriích od 1. 1. 2017 zákonem o hazardních hrách, se předně zabýval otázkou, zda v předmětné věci v mezidobí nedošlo k zániku trestnosti žalobcova jednání (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46). Aby soud mohl posoudit možný zánik trestnosti, považuje za nutné se zabývat otázkou, zda se na žalobcem provozované soutěže vztahuje česká právní úprava regulující loterie či výlučně právo

Evropské unie, a to Směrnice a s ní související judikatura Soudního dvora Evropské unie. Vzhledem k rozsahu žaloby a množství argumentů, které se v celém textu žaloby překrývají, posuzoval soud žalobní námitky na základě principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý v žalobě uplatněný argument. Odpověď na základní námitky v sobě může v některých případech konzumovat i odpověď na některé námitky dílčí a související (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54; ze dne 29. 8. 2013, č. j. 7 As 182/2012-58; ze dne 19. 2. 2014, č. j. 1 Afs 88/2013-66; všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).

65. Soud vycházel z této právní úpravy:

66. Podle čl. 2 písm. d) Směrnice *pro účely této Směrnice se rozumí obchodními praktikami vůči spotřebiteli (dále jen „obchodní praktiky“) jednání, opomenutí, chování nebo prohlášení, obchodní komunikace včetně reklamy a uvedení na trh ze strany obchodníka přímo související s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebiteli.*
67. Podle čl. 4 Směrnice *členské státy neomezí svobodu poskytování služeb ani volný pohyb zboží z důvodů spadajících do oblasti, kterou tato směrnice sbližuje.*
68. Vzájemným vztahem české právní úpravy podle zákona o loteriích, zákona o hazardních hrách, a evropské právní úpravy se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 136/2015-51. Pod jeho bodem 19 dovodil, že „[s]potřebitelské loterie, jak jsou definovány v zákoně o loteriích, jsou, obchodní praktikou“ ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2005/29/ES. Soudní dvůr potvrdil, že pod tento pojem spadají spotřebitelské soutěže, které spojují koupi zboží nebo využití služeb a účast spotřebitelů na výherní hře nebo soutěži o ceny. Uvedená směrnice se podle Soudního dvora vyznačuje obzvláště širokým věcným rozsahem působnosti vztahujícím se na všechny obchodní praktiky, které přímo souvisejí s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebitelům. Z jejího rozsahu jsou vyloučeny jen vnitrostátní právní předpisy, které se týkají nekalých obchodních praktik poškozujících „pouze“ ekonomické zájmy soutěžitelů nebo které se týkají obchodování mezi obchodníky (rozsudek ze dne 14. 1. 2010, Plus, C-304/08, odst. 36 a násl.).“ K tuzemské právní úpravě dovodil pod bodem 26, že „[z]ákon o loteriích stanoví obecný zákaz spotřebitelských loterií, aniž by umožnil individuální posouzení konkrétních skutkových okolností podle kritérií uvedených v čl. 5 až 9 směrnice 2005/29/ES. (...) V této souvislosti soud připomíná, že směrnice 2005/29/ES členským státům výslovně zakazuje zachovávat nebo přijímat více omezující vnitrostátní opatření, byť by taková opatření směřovala k dosažení vyšší úrovně ochrany spotřebitele.“ Nejvyšší správní soud pod bodem 29 konstatoval, že „si je vědom, že problematika spotřebitelských loterií se kromě oblasti ochrany spotřebitele prolíná s oblastí loterií a hazardních her, která není harmonizována právem EU a v níž Soudní dvůr přiznává členským státům určitou diskreci a možnost zohlednit ochranu jiných veřejných zájmů.“ Pod bodem 30 poté zdůraznil, že „[j]akkoliv tedy členské státy obecně disponují v oblasti loterií a hazardních her určitou diskrecí, v části, v níž se určitý typ loterie protne s plně harmonizovanou úpravou provedenou směrnicí 2005/29/ES, je třeba respektovat zákaz přijetí přísnějších opatření, než která stanoví směrnice. V opačném případě by byl smysl úplné harmonizace dané oblasti popřen.“ A v bodu 32 uvedl, že „[d]efinice spotřebitelské loterie v § 1 odst. 5 totiž dopadá i na soutěže, které podmiňují účast ve slosování koupí zboží či služby, jejichž cena nepřesahuje cenu obvyklou, a účast na slosování nevyžaduje uhrazení jiných dodatečných nákladů. V takovém případě spotřebitel neplatí „vklad (sázku), jeho návratnost se nezaručuje“, neboť za

zaplacenou cenu obdrží odpovídající zboží či službu v množství a kvalitě, které by obdržel i bez spojení jejich koupě s možností účasti na slosování o ceny, neriskuje tak ztrátu vynaložených finančních prostředků (srov. § 4 odst. 1 zákona o hazardních hrách, viz dále odst. 35). Skutečnost, že by spotřebitel třeba zboží nebo službu nekoupil nebýt jejich spojení s možností účasti na slosování, nebo by je koupil v menším množství, je otázkou posouzení obchodních praktik v režimu zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice 2005/29/ES (srov. stanovisko generální advokátky ve věci *Plus*, odst. 102 a 103), nikoliv definičním znakem loterie.“ Pod bodem 33. konstatoval, že „[p]okud cena zboží, služby či transakčních nákladů spojených s účastí na soutěži o ceny převyšuje obvyklou cenu, bylo by možné část ceny převyšující obvyklou cenu považovat za „vklad (sázku), jehož návratnost se nezaručuje“. Pokud by byly splněny i další definiční znaky loterie (zejm. skutečnost, že o výherci rozhoduje náhoda či předem neznámá okolnost), pak by taková soutěž mohla být považována za loterii ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích. K zákonu o hazardních hrách pod bodem 35. Nejvyšší správní soud vysvětlil, že „[n]ově přijatá právní úprava v podobě zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, potvrzuje, že i zákonodárce si je vědom rozporu obecného zákazu spotřebitelských loterií podle zákona o loteriích s evropským právem. Zákon o hazardních hrách, který je v době rozhodování Nejvyššího správního soudu platný, byť zatím nikoliv účinný (byl vyhlášen ve Sbírce zákonů dne 15. 6. 2016, účinnosti nabude od 1. 1. 2017), neobsahuje obecný zákaz spotřebitelských loterií a nevymezuje spotřebitelské loterie jako samostatný typ hazardní hry. Tímto krokem se spotřebitelské loterie nedostávají zcela mimo právní regulaci. Zákon o hazardních hrách definuje v § 4 odst. 1 písm. d) „sázku“ jako „sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry, včetně 1. rozdílu mezi nabízenou cenou zboží nebo služby a jejich cenou obvyklou; za cenu obvyklou se považuje cena stanovená podle zákona upravujícího oceňování majetku, a 2. částky převyšující cenu za volání nebo odeslání textové nebo multimediální zprávy vyplývající ze smlouvy mezi účastníkem hazardní hry a poskytovatelem služeb elektronických komunikací.“ Tato definice umožňuje zahrnout do režimu zákona o hazardních hrách část spotřebitelských loterií, u nichž je přítomen hazardní prvek, vkladu (sázky), jehož návratnost se nezaručuje“ (srov. také § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách), pokud jsou splněny i ostatní definiční znaky hazardní hry. Naopak část spotřebitelských soutěží (v terminologii současného zákona spadající pod pojem „spotřebitelské loterie“), které takový hazardní prvek neobsahují a nejsou loterií či jinou hazardní hrou v pravém slova smyslu, nebude podléhat povolovacímu režimu zákona o hazardních hrách, ale bude posuzována pouze podle zákona o ochraně spotřebitele. Toto rozlišení a upřesnění definice pojmu „sázka“ má za cíl zamezit obcházení zákona o loteriích prostřednictvím spotřebitelských soutěží, které by byly „skrytými“ loteriemi.“ Uvedený závěr lze vztáhnout i na původní zákon o loteriích, neboť ve shodě se zákonem o hazardních hrách stanovuje za jeden z pojmových znaků loterií (resp. hazardní hry) vklad (sázku), jehož návratnost se soutěžícímu nezaručuje.

69. V právě projednávané věci je proto nutné zjistit, zda účast v soutěžích provozovaných žalobcem byla podmíněna zaplacením vkladu či nikoliv. Pokud by účast zaplacením vkladu podmíněna nebyla, pak by soutěže spadaly do kategorie obchodních praktik podle čl. 2 písm. d) Směrnice a česká právní úprava zákona o loteriích by na ně nedopadala. Jestliže účast zaplacením vkladu podmíněna byla, pak se na žalobcem provozované soutěže vztahuje výlučně česká právní úprava. Z české právní úpravy je pro žalobce příznivější původní právní úprava zákona o loteriích, jelikož právní úprava pozdějšího zákona o hazardních hrách stanoví následující:

70. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách *hazardní hrou se rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje, a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.*
71. Podle § 4 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o hazardních hrách *pro účely právní úpravy hazardních her se rozumí vkladem jakékoliv plnění opravňující k účasti na hazardní hře, které představuje zejména jedna nebo více sázek. Podle bodu 2 téhož ustanovení, které představuje zejména další plnění stanovená provozovatelem, která kromě sázky opravňují účastníka hazardní hry k účasti na hazardní hře. Podle odst. 1 písm. d) bod 2 téhož ustanovení pro účely právní úpravy hazardních her se rozumí sázkou sázejícím dobrovolně určené nevratné plnění, které bude porovnáváno s výsledkem hazardní hry, včetně částky převyšující cenu za volání nebo odeslání textové nebo multimediální zprávy vyplývající ze smlouvy mezi účastníkem hazardní hry a poskytovatelem služeb elektronických komunikací.*
72. Podle § 7 odst. 2 písm. a) zákona o hazardních hrách *zakazuje se provozovat hazardní hru, jejíž druh není upraven tímto zákonem.*
73. Podle nové právní úpravy je soutěžní SMS vždy vkladem [§ 4 odst. 1 písm. c) body 1 a 2 ve spojení s § 4 odst. 1 písm. d) bod 2 zákona o hazardních hrách], neboť v soutěžní SMS je vždy obsažena částka převyšující cenu za volání nebo odeslání textové nebo multimediální zprávy vyplývající ze smlouvy mezi účastníkem hazardní hry a poskytovatelem služeb elektronických komunikací. Zatímco zákon o loteriích vycházel z premisy, že lze povolit jakýkoli druh loterie, aniž by taxativně omezoval jejich možné druhy, ustanovení § 7 odst. 2 písm. a) zákona o hazardních hrách naopak výslovně umožňuje povolit jedině takovou hazardní hru, kterou nová právní úprava výslovně předvídá v části druhé zákona o hazardních hrách nazvané *Druhy hazardních her a podmínky jejich provozování*. Pod žádnou z tamních definic nelze podřadit ani jednu ze *soutěží typu 1, 2 a 3* provozovaných žalobcem, proto je nová právní úprava přísnější, jelikož žalobcem provozované soutěže staví do ilegality, a jejich povolení není možné.
74. Pro posouzení, zda soutěže provozované žalobcem spadaly pod zákon o loteriích, je rozhodující, zda obsahovaly prvky výhry, vkladu a náhody podle § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Mezi žalobcem a žalovaným není sporu o tom, že v soutěžích bylo možné získat výhry. Naopak, sporným je, zda byl přítomen prvek vkladu a zda o výhře v soutěži rozhodovala náhoda či nikoliv. Z již výše uvedeného vyplývá, že je nutné se nejprve zabývat zjištěním přítomnosti prvku vkladu, neboť jeho absence by znamenala, že soutěže spadají pod právní úpravu Směrnice a nikoli zákona o loteriích.
75. Ke sporu, zda soutěžní SMS byla vkladem či nebyla, žalobce předně namítal, že se žalovaný svévolně odchýlil od své dřívější ustálené rozhodovací praxe prezentované rozhodnutím Odvolacího finančního ředitelství ze dne 12. 5. 2014, č. j. 12086/14/5000-26000-703694. Městský soud při posouzení této otázky vyšel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009 č. j. 6 Ads 88/2006-132, že „*správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Takovou praxí je správní orgán vázán.*“, přičemž existenci takovéto ustálené správní praxe žalobce nedoložil, neboť o ustálenosti správní praxe nelze uvažovat toliko na základě jediného rozhodnutí. Jakkoli v tamním případě byly soutěže založené na zakoupení několika čísel novinového titulu „*Blesk*“ a „*Nedělní Blesk*“ v průběhu jediného týdne v celkové ceně 156 Kč obsahujících herní čísla (nebo šlo herní čísla získat prostřednictvím nákupní SMS) a následném zaslání

soutěžní SMS v ceně 15 Kč vč. DPH (viz str. 9 citovaného rozhodnutí) podobné žalobcovým *soutěžím typu 1* (zakoupení časopisu a následné luštění křížovky) a *soutěžím typu 2* (zakoupení časopisu se stíratelnou hrací kartou), je rozhodujícím, že v právě projednávaném případě soutěže naplnily znaky loterie, jak bude uvedeno níže, proto je tato dílčí námitka nedůvodná.

76. Namítal-li dále žalobce, že soutěžní SMS sloužily pro doručování soutěžních vstupů a nebyly zpoplatněny za účelem zisku, tj. podnikání, je i tato dílčí žalobní námitka nedůvodná. Účelem zákona o loteriích byla regulace hazardních her bez ohledu na to, zda sloužily či nesloužily jako podpora jiného druhu podnikání, a to z důvodu veřejné ochrany veřejného zájmu na omezení jejich případného negativního vlivu na společnost. Případný zisk či ztráta na straně žalobce je irelevantní pro určení, zda se jedná o „*vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje*“ (§ 1 odst. 2 zákona o loteriích). Pojem vkladu blíže objasnil Nejvyšší správní soud pod bodem 33 rozsudku ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 136/2015-51 tak, že „*[p]okud cena zboží, služby či transakčních nákladů spojených s účastí na soutěži o ceny převyšuje obvyklou cenu, bylo by možné část ceny převyšující obvyklou cenu považovat za „vklad (sázku), jehož návratnost se účastníkovi nezaručuje“. Pokud by byly splněny i další definiční znaky loterie (zejm. skutečnost, že o výherci rozhoduje náhoda či předem neznámá okolnost), pak by taková soutěž mohla být považována za loterii ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích.*“
77. Žalobcem citované judikáty Soudního dvora Evropské unie se týkají skutkově odlišných případů. Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku C-304/08 uvedl, že „*[z] předkládacího rozhodnutí vyplývá, že ve dnech od 16. září do 13. listopadu 2004 Plus zahájila reklamní kampaň „Ihre Millionenchance“ („Vaše milionová šance“), v rámci níž byla veřejnost vyzvána, aby nakupovala výrobky prodávané v jejích obchodech za účelem sbírání bodů. Po nasbírání 20 bodů se spotřebitelé mohli bezplatně účastnit slosování Deutscher Lottoblock (národní sdružení 16 loteriálních společností) dne 6. listopadu 2004 nebo dne 27. listopadu 2004.*“ Nejedná se tedy o případ, kdy spotřebitel zakoupí časopis a následně se účastní SMS soutěže zpoplatněné prostřednictvím soutěžní SMS, neboť vlastní účast v soutěži byla zdarma, podmíněná pouze nákupem určitého zboží za jeho běžnou cenu.
78. Ve druhém rozsudku Soudního dvora Evropské unie C-540/08 byl skutkový stav následující: „*Deník Österreich, patřící žalované v původním řízení, organizoval od 25. listopadu do 6. prosince 2007 volbu „fotbalisty roku“ a vyzval veřejnost k účasti na této soutěži prostřednictvím internetu nebo hlasovacích lístků otištěných v tomto deníku. Účast na této soutěži umožňovala vybrát večeri se zvoleným fotbalistou. Mediaprint se domnívala, že tato možnost výběru, podmíněná koupí novin, je protiprávní premií ve smyslu § 9a odst. 1 bodu 1 UWG, a proto se u Handelsgericht Wien (obchodní soud ve Vídni) domáhala, aby žalované v původním řízení bylo nařízeno ukončení této praktiky.*“ Jedná se tedy opět o odlišný typ soutěže než u žalobce, neboť i v tomto případě vyžadovala účast na soutěži toliko nákup časopisu, a nikoliv další náklady v podobě soutěžní SMS.
79. Oba dva rozsudky Soudního dvora Evropské unie potvrzují, že účast ve spotřebitelské loterii musí být bezplatná (vyjma nákupu určitého zboží za jeho běžnou cenu), jinak se nejedná o obchodní praktiku ve smyslu čl. 2 písm. d) Směrnice o nekalých obchodních praktikách.
80. V dalším judikátu, který zmínil žalobce, *Van Gend en Loos* [N. V. Algemene Transport-en Expeditie Onderneming Van Gend en Loos v. Netherlands Fiscal Administration (26/62)],

Evropský soudní dvůr v roce 1963 zakotvil zásadu přímého účinku komunitárního práva, tedy schopnost zakládat práva jednotlivců vymahatelné před soudy členských států Společenství. V něm Nizozemí v rozporu s ustanovením článku 12 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství zvýšilo celní tarif na dovoz některých chemikálií jejich přeřazením do jiné tarifní skupiny. Společnost Van Gend en Loos se před vnitrostátním soudem snažila domoci možnosti dovozu zboží za nižší cla na základě tohoto článku. Vnitrostátní soud položil předběžnou otázku Soudnímu dvoru, zda má aplikovat Smlouvu ve vztahu k jednotlivci nebo vnitrostátní úpravu, neboť vztah komunitárního a národního práva nebyl v primárním právu vymezen. Soudní dvůr argumentoval, že cíl vytvoření společného trhu předpokládá, že Smlouva je více, než jen dohoda mezi členskými státy, což podle soudu potvrzuje i preambule, která hovoří nejen ke státům ale i národům. Dále konstatoval, že komunitární právo vytváří nový právní řád, v jeho prospěch členské státy v určité míře omezily svou suverenitu, a jehož subjekty jsou nejen státy ale i jejich státní příslušníci. Nezávisle na vnitrostátní právní úpravě tak komunitární právo zakládá práva těmto příslušníkům, a to jak výslovně, tak prostřednictvím jasně definovaných závazků států a orgánů Společenství. Článek 12 Smlouvy, který představuje bezpodmínečný zákaz cla a poplatky s rovnocenným účinkem cel, vytváří závazek státu zdržet se zavádění cel bez možnosti výhrady z jeho strany. Tím je ustanovení tohoto článku schopné přímého účinku ve vztahu mezi státem a jednotlivcem. Zvýšení celního tarifu na dovoz daného zboží tak bylo porušením Smlouvy. Soud se neztotožnil se žalobcem, že by uvedený judikát měl v projednávané věci akceptovat, neboť se týká jiné problematiky a na řešenou věc nedopadá.

81. Žalobce dále namítl, že stanovisko MF ze dne 31. 3. 2005 *Soutěže o ceny pomoci SMS* se nevztahuje na soutěžní mechaniku „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“. Předmětné stanovisko obsahuje tento právní názor: „*Pokud účastník hry zasílá odpověď na soutěžní otázku zveřejněnou v tisku ve stanoveném tvaru SMS zprávy za speciální tarif, je třeba považovat tuto skutečnost za zaplacení vkladu, jehož návratnost podle § 1 odst. 1 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) se nezaručuje. Je-li výherce navíc vybírán na základě principu vyhrává každá x-tá správná odpověď, je naplněn i další znak charakterizující hry, k jejichž provozování je třeba povolení podle zákona, neboť o výhře nebo prohře rozhoduje náhoda, resp. náhodný výběr výherce. Ministerstvo financí však v souladu s § 43 odst. 7 zákona nepovoluje provozování her po SMS, neboť tento způsob provozování nesplňuje všechny podmínky zákona, zejména zákaz účasti ve hře osoby mladší 18 let. Provozování těchto her tak odporuje zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách.*“ Namítal-li žalobce, že stanovisko se nezabývá soutěžní variantou „*vyhrává nejrychlejší správná odpověď*“, pak tuto námitku shledal soud nedůvodnou, neboť i v této soutěžní variantě rozhoduje o výherci náhoda, nikoli jeho dovednost, a z hlediska jazykového výkladu lze uvedenou variantu podřadit pod možnost „*vyhrává každá x-tá správná odpověď*“. Závěr MF, že SMS zprávu za speciální tarif je třeba považovat za zaplacení vkladu, je proto v souladu s výše uvedeným bodem 33. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2016, č. j. 8 As 136/2015-51.
82. K otázce ceny soutěžní SMS namítl žalobce rozpor se stanoviskem ČTÚ ze dne 18. 2. 2014 č. j. ČTÚ-8 324/2014-611, v němž je relevantním tento právní názor: „*Dle samotného stručného popisu operátory poskytovaných činností (odeslání, zpracování a potvrzení doručené SMS zprávy) se lze oprávněně domnívat, že technické zajištění této služby je náročnější než u běžných SMS zpráv, poskytovaných operátory v rámci (či nad rámec) tarifních (post-paid) služeb či služeb na předplacené kartě (pre-paid). (...) Úřadem sledované údaje v této věci zahrnují*

celkové tržby a počet zpráv za tzv. „prémium SMS“, ze kterých pak lze odvodit průměrnou cenu za tyto SMS u každého operátora (tj. s vyloučením plateb třetím stranám). Podrobnější údaje umožňující zjistit např. uplatňovanou cenovou politiku každého operátora (v tomto případě např. závislost změny velkoobchodních cen pro organizátory soutěží v závislosti na změně maloobchodní ceny SMS zprávy), Úřad nesleduje. (...) Nad rámec výše uvedeného a pro úplnost Úřad rovněž uvádí, že ani finální rozdíl mezi maloobchodní cenou SMS zasílanou v rámci soutěže a velkoobchodní cenou příslušného operátora nelze považovat bez dalšího za vklad (sázku), neboť nepochybně své náklady na zajištění soutěže má i její organizátor. V této oblasti však Úřad žádná relevantní data nesbírá.“ ČTÚ je podle § 3 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích) „...ústřední správní úřad pro výkon státní správy ve věcech stanovených tímto zákonem, včetně regulace trhu a stanovování podmínek pro podnikání v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb.“ Není správním orgánem zabývajícím se po odborné stránce regulací loterií, tím je MF a jemu podřízené orgány finanční správy. Žalobci proto z výkladového stanoviska ČTÚ nemohlo vzniknout žádné legitimní očekávání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018 č. j. 4 As 257/2017-82), a žalovaný se jím nebyl povinen řídit.

83. Za rozhodující v posuzované věci soud považuje skutečnost, že žalobcem požadovaná cena 9Kč vč. DPH za soutěžní SMS nebyla cenou obvyklou ve smyslu bodu 33. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2016 č. j. 8 As 136/2015-51. Žalobce v průběhu správního řízení a rovněž v podané žalobě (viz např. str. 12, 14 a 15, 19) uvedl, že soutěžní SMS byly zpoplatněny za speciální tarif. Je přitom všeobecně známou skutečností, k jejímuž ověření není potřeba soudního znalce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2010 č. j. 1 Afs 71/2009-113), že průměrná cena SMS zpráv se pohybuje okolo cca 2 Kč vč. DPH, proto cena 9Kč vč. DPH není cenou obvyklou, nýbrž se jedná o vklad ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích. Z tohoto důvodu nelze žalobcovy soutěže podřadit pod úpravu Směrnice (či § 1 odst. 5 zákona o loteriích), neboť se nejedná o spotřebitelské loterie.
84. Žalobce dále připomíná, že je běžné hradit při sportovních a dovednostních turnajích poplatek k úhradě nákladů, který není vkladem ve smyslu zákona o loteriích. Takovou úvahu soud shledává za zavádějící, jelikož žalobcem uváděné dovednostní turnaje nejsou založeny na prvku náhody, proto nespádají pod regulaci zákona o loteriích. V právě projednávaném případě se jedná o soutěž, v níž je prvek náhody stěžejní (viz podrobněji k námitkám ve druhém žalobním bodu tohoto rozsudku). Na žalobcem provozované soutěže se vztahuje zákon o loteriích, jelikož obsahují prvky výhry, vkladu a náhody (§ 1 odst. 2 zákona o loteriích). Jedná se o loterie, které současně nenaplnují definici spotřebitelské loterie ve smyslu § 1 odst. 5 zákona o loteriích, jakož i čl. 2 písm. d) Směrnice. Námitky prvního a pátého žalobního bodu jsou nedůvodné.
85. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce namítá nedostatečně zjištěný skutkový stav, neprovedení potřebných důkazů a v jeho důsledku jednání žalovaného v rozporu se zásadou materiální pravdy. Žalobce však tuto svou námitku nijak nekonkretizuje, neuvádí tedy, jaké důkazy by měly svědčit o tom, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Soud proto adekvátně – k takto obecně vznesené námitce – uvádí, že na základě obsahu správního spisu nedospěl k závěru, že by skutkový stav nebyl zjištěn v dostatečném rozsahu. Není na soudu, aby v obecně formulovaných námitkách vyhledával skutečnosti, které jsou způsobilé být součástí žaloby. Tam, kde takto formulovaný „žalobní bod“ soud přezkoumá, zatíží řízení vadou,

kteřá má vliv na zákonnost jeho rozhodnutí (viz četná judikatura Nejvyššího správního soudu, např. rozsudky ze dne ze dne 29. 4. 2014 č. j. 6 As 128/2013-37 či ze dne 27. 8. 2014 č. j. 3 As 121/2013-40).

86. Žalobce dále namítá, že žalovaný svévolně změnil výklad zákona o loteriích, čímž porušil § 2 odst. 4 správního řádu i ustálenou judikaturu vztahující se k zásadě předvídatelnosti rozhodování, k principu právní jistoty a možnosti odchýlení se od ustálené správní praxe. Žalobce tvrdí, že v jím provozovaných soutěžích nedomnuje prvek náhody a konkrétně poukazuje na jednotlivá stanoviska MF.
87. Podle § 1 odst. 3 zákona o loteriích okolnost, jež určuje výhru (výsledek slosování, sportovního utkání, dostihů, závodů a jiné budoucí události), nesmí být nikomu předem známa a musí být takového druhu, aby nemohla být provozovatelem nebo sázejícím ovlivněna.
88. Prvek náhody je pojmovým znakem loterie ve smyslu § 1 odst. 2 zákona o loteriích, který je nutné posoudit pro určení, zda žalobce nepovolené loterie provozoval či neprovozoval. V této souvislosti žalobce zdůraznil, že stanovisko MF ze dne 11. 5. 2006 *Akce o ceny – herní koncepty, které nepodléhají zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů* nebylo překonáno stanoviskem MF ze dne 31. 1. 2012 *Spotřebitelské loterie podle ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 202/1990 Sb.*, a proto jím provozované soutěže ve světle stanoviska MF z roku 2006 nespádají pod regulaci zákona o loteriích.
89. Stanovisko MF ze dne 11. 5. 2006 nazvané *Akce o ceny – herní koncepty, které nepodléhají zákonu č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů* bylo vydáno ve spolupráci s Asociací mobilního marketingu, Asociací direkt marketingu a zásilkového obchodu, Asociací provozovatelů soukromého vysílání, Radou pro Reklamu, Tuesday Business Network a obsahuje úvodní upozornění „*Ministerstvo financí upozorňuje, že tento dokument má charakter pouze určité metodické pomůcky pro provozovatele akcí o ceny a nejedná se o závazný výklad zákona. Ministerstvo financí a asociace nicméně věří, že tato metodická pomůcka napomůže zvýšit právní jistotu osob, které pořádají nebo mají v úmyslu pořádat akce o ceny.*“ Soud ověřil, že uvedené stanovisko je stále veřejně dostupné na webových stránkách MF (<https://www.mfcr.cz/cs/aktualne/tiskove-zpravy/2006/2006-05-10-tiskova-zprava-5928-5928#1>) jako tisková zpráva, nikoli jako závazné výkladové stanovisko, jímž jsou orgány finanční správy povinny se řídit. Na webových stránkách MF není uvedeno, že toto stanovisko bylo výslovně zrušeno. Nemohlo být proto nahrazeno stanoviskem ze dne 31. 1. 2012 *Spotřebitelské loterie podle ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 202/1990 Sb.*, neboť pozdější dokument toliko cituje zákonnou úpravu § 1 odst. 5 zákona o loteriích, neobsahuje žádný výčet loterií nepodléhajících zákonu o loteriích.
90. Stanovisko MF ze dne 31. 1. 2012 nazvané *Spotřebitelské loterie podle ustanovení § 1 odst. 5 zákona č. 202/1990 Sb.* obsahuje tento právní názor: „*Pojmové znaky spotřebitelské loterie jsou následující: a) jedná se o soutěž, anketu nebo jinou akci o ceny, b) prvek slosování nebo jiného náhodného výběru, c) podmínka účasti ve formě: 1) zakoupení určitého zboží, služby nebo jiného produktu a doložení tohoto nákupu nebo uzavření smluvního vztahu, nebo 2) účast na propagační či reklamní akci poskytovatele anebo provozovatele, a to i nepřímo prostřednictvím jiné (další) osoby, d) výhra, kterou mohou být: 1) peněžní ceny, vkladní knížky, cenné papíry, pojištění apod. a nemovitosti, a to bez ohledu na jejich hodnotu v peněžním vyjádření, 2) nepeněžité plnění, služby nebo ceny ve zboží a produktech apod. – v tomto směru je za*

spotřebitelskou loterii považována pouze soutěž, anketa nebo jiná akce o ceny, u níž souhrn nepeněžitých výher za všechny provozovatelem provozované hry v peněžním vyjádření v jednom kalendářním roce přesáhne hodnotu 200 000 Kč a hodnota jednotlivé výhry nepřesáhne částku 20 000 Kč.“

91. Jakkoli se lze ztotožnit s žalobcem, že stanovisko MF z roku 2006 nebylo překonáno později vydaným stanoviskem z roku 2012, přesto nelze považovat stanovisko z roku 2006 za rozhodné. Bylo zveřejněno jako tisková zpráva, v jeho úvodu je uvedeno, že se nejedná o závazný výklad zákona, a proto z něj žalobci nemohlo vzniknout jakékoli legitimní očekávání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2018 č. j. 4 As 257/2017-82). Kromě toho uvedeným stanoviskem, resp. tiskovou zprávou, nelze pozměnit obsah právního předpisu (viz § 1 odst. 3 zákona o loteriích). Soud se neztotožňuje s uvedenou tiskovou zprávou (stanoviskem) MF z roku 2006, že při soutěžích založených na principu „každá x-tá SMS vyhrává“ není přítomen prvek náhody, a ztotožňuje se s žalovaným, neboť výhra byla otázkou náhody. Není proto správné tvrzení žalobce, že by v jím provozovaných soutěžích nehrál dominantní roli prvek náhody. Taková úvaha soudu je v souladu se závěrem Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 21. 8. 2014 č. j. 9 Afs 150/2013-79 dovodil, že „[v]ýklad stěžovatele, že na hry, v nichž je podíl náhody nebo předem neznámé okolnosti nerozhodný (méně než 50 %), se tento zákon nevztahuje, a proto je nutné v každém konkrétním případě zkoumat míru náhody ve hře, není udržitelný. Český zákon o loteriích pro takové zkoumání nedává prostor. Zákon o loteriích nikde nevymezuje, jaké procento náhody musí být ve hře zastoupeno, aby šlo ještě o loterii nebo jinou podobnou hru. Není stanoveno, zda se má míra náhody vyskytovat v převažující nebo v podstatné míře. Zcela jistě však náhoda musí být ve hře přítomna, a to v míře nezanedbatelné.“ S ohledem na citovanou judikaturu lze dovodit, že nezávazný výklad pojmu náhody podle žalobcem citovaného stanoviska (tiskové zprávy) byl překonán judikaturou. V tomto smyslu je proto možno přisvědčit žalovanému, že předmětné stanovisko je zastaralé a uvedená dílčí námitka je nedůvodná.
92. Žalobce dále namítá k údajné náhodnosti výherců soutěží typu „vyhrává X-tá SMS v pořadí“, resp. „vyhrává nejrychlejší správná odpověď“, že žalovaný neprokázal pravděpodobnost výskytu hypotetických okolností, které by mohly ovlivnit výsledky soutěží. Ani s touto argumentací se soud neztotožnil, jelikož je bez dalšího zjevné, že účastníci soutěží nemohli žádným způsobem ovlivnit, zda právě jejich soutěžní SMS bude právě ona „x-tá“ v pořadí či ona nejrychlejší. Neměli žádnou možnost porovnat a ověřit si načasování odeslání jejich soutěžní SMS s ostatními soutěžícími, ani pořadí soutěžních SMS ovlivnit. Námitky druhého žalobního bodu jsou nedůvodné.
93. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci i z toho důvodu, že neměl povinnost činit opatření k zamezení účasti nezletilých osob v soutěžích. Protože se nejedná o loterie, nemůže mu být nepřijetí takových opatření kladeno k tíži.
94. Podle § 1 odst. 8 zákona o loteriích účastníkem loterie nebo jiné podobné hry (dále jen „sázející“) může být jen fyzická osoba, která dovršila 18 let věku a která v souladu s herním plánem uhradí vklad (sázku) provozovateli předem, a to v hotovosti nebo bezhotovostně. Osobám mladším 18 let je účast na loteriích a jiných podobných hrách zakázána. Provozovatel loterií a jiných podobných her musí učinit taková opatření, aby se tyto osoby nemohly hry zúčastnit. K tomuto účelu je oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti.

95. Ze shora uvedeného ustanovení vyplývá, že není rozhodné, nakolik jsou či nejsou žalobcem provozované soutěže škodlivé pro děti a mládež, jelikož zákonodárce stanovil plošný zákaz účasti nezletilých v loteriích. Prvostupňový orgán proto adekvátně konstatoval, že se jedná o přítěžující okolnost. Žádná konkrétní opatření k zamezení účasti nezletilých žalobci uložena nebyla.
96. Dále žalobce vznesl námitku, že se nemohl dopustit deliktu *propagace nepovolené loterie nebo jiné podobné hry*. Tuto námitku soud shledal za irelevantní, jelikož soud v jednání žalobce dovedl provozování soutěží se znaky loterie. Podle § 1 odst. 9 zákona o loteriích *propagace, reklama a podpora prodeje loterií a jiných podobných her nepovolených nebo neoznámených podle tohoto zákona je zakázána. Porušení tohoto ustanovení podléhá sankci ve výši stanovené jiným právním předpisem*. Propagace nebyla ani v prvostupňovém rozhodnutí, ani v napadeném rozhodnutí, vyhodnocena za přítěžující okolnost, proto neměla vliv na stanovení výše uložené pokuty.
97. Námitku, že přístup do anket *TýTý 2013* a *TýTý 2014* nelze považovat za nerovný pro jednotlivé soutěžící, jelikož různé soutěžní vstupy byly spojeny s různým maximálním počtem hlasů, neshledal soud pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí relevantní. Správní orgány tuto skutečnost toliko konstatovaly, aniž by z ní pro žalobce vyvodily jakýkoli negativní důsledek. Soud pro úplnost dodává, že ust. § 1 odst. 6 zákona o loteriích (*loterie nebo jiné podobné hry, které nezaručují všem účastníkům hry rovné podmínky včetně možnosti výhry, jsou zakázány*) v právě projednávaném případě porušeno nebylo. Jednotlivé soutěžní vstupy byly spojeny s různými náklady na straně soutěžících, proto bylo legitimním např. umožnit odeslání až 30-ti hlasů z jednoho telefonního čísla prostřednictvím soutěžní SMS v ceně 9Kč vč. DPH, zatímco počet hlasů z jedné e-mailové adresy byl omezen na jeden, e-maily totiž nejsou zpoplatněnou komunikační službou. Námitky třetího žalobního bodu jsou nedůvodné.
98. *Ve čtvrtém žalobním bodu* žalobce namítá, že žalovaný chybně vyčíslil základ pro výpočet odvodu.
99. Podle § 41b odst. 1 písm. e) zákona o loteriích *dílčí základ odvodu tvoří částka, o kterou úhrn vsazených částek převyšuje úhrn vyplacených výher z provozovaných loterií nebo jiných podobných her neuvedených v písmenech a) až d) a odstavci 3 v případě dílčího odvodu z ostatních loterií a jiných podobných her*. Podle odst. 5 téhož ustanovení *za vsazenou částku se považuje souhrn přijatých plnění provozovatelem, který tvoří vklad (sázka) a případný poplatek či jiné plnění související s uskutečňovaným vkladem (sázkou)*.
100. Podle § 41c písm. e) zákona o loteriích *sazba odvodu z loterií a jiných podobných her činí 23 % pro dílčí základ odvodu z ostatních loterií a jiných podobných her*.
101. Výpočet dílčího základu odvodu byl proveden podle § 41b odst. 1 písm. e) zákona o loteriích a žalovaný v něm nijak nepochybil, neboť od částky 52 695 315 Kč (*úhrn vsazených částek*, tj. zaslaných soutěžních SMS) odečetl *úhrn vyplacených výher* v celkové hodnotě 20 053 579,46 Kč a správně dospěl k částce 32 641 735,54 Kč. Je třeba připomenout, že samotná výše odvodu z provozování loterie nebo jiné podobné hry pak není předmětem právě přezkoumávaného napadeného rozhodnutí, nýbrž předmětem řízení vedeném Specializovaným finančním úřadem pod sp. zn. 126/2016P a rozhodnutí v této věci bude předmětem soudního přezkumu v řízení vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. 9 Af 10/2017.

102. Žalobce dále namítá, že žalovaný opomněl skutečnost, že zisky ze zasílání soutěžní SMS v ceně 9Kč vč. DPH plynuly mobilním operátorům, nikoliv žalobci, a proto je výpočet dílčího základu odvodu nezákonným a nesprávným. Ze shora citované právní úpravy však tento žalobcem namítaný způsob výpočtu se zohledněním nákladů nijak nevyplyývá, neboť se nejedná o výpočet daně z příjmů právnické osoby apod., nýbrž o odvod z loterií. Uvedená právní úprava nezohledňuje, zda bylo dosaženo zisku či nikoliv.
103. Úvaha žalobce, že nemusel disponovat povolením je irelevantní, na provozování loterií podle § 4 odst. 1 zákona o loteriích žalobce byl povinen mít povolení vydané příslušným orgánem. Námitky ve čtvrtém žalobním bodu jsou nedůvodné.
104. V šestém žalobním bodu žalobce brojí proti výši uložené pokuty. Z ust. § 48 odst. 1 písm. c) zákona o loteriích (...*pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží finanční úřad...*) vyplývá, že není dána správnímu orgánu možnost upustit od potrestání. V posuzovaném případě neshledal soud odůvodnění výše uložené pokuty ani nedostatečným ani spekulativním, neboť na str. 19 až 21 rozhodnutí prvostupňový orgán v dostatečném rozsahu vylicil úvahy, jimiž se při ukládání sankce řídil.
105. Nelze považovat za vadu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ani napadeného rozhodnutí, že nebyla zohledněna údajná nepodnikatelská báze soutěží nebo způsob užívání příjmů ze soutěžních SMS. Nejedná o podstatné okolnosti pro uložení pokuty. Žalobce je podnikatelem dlouhodobě vydávajícím tištěná periodika obsahující tento typ soutěží, jak sám uvedl úvodem žaloby. Nemůže proto obstat argumentace o „nepodnikatelské“ bázi. Stejně tak způsob nakládání s příjmy z vkladů v podobě soutěžních SMS není rozhodnou skutečností, jelikož pro určení míry společenské škodlivosti žalobcova jednání je samotný rozsah soutěží, tj. celková výše vkladů a doba jejich pořádání. Rovněž není pravdou, že by byl počet odeslaných soutěžních SMS ztotožněn s počtem účastníků soutěží. Na str. 20 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je uvedeno, že *„v případě, že by každá jednotlivá soutěžní SMS byla odeslána z unikátního telefonního čísla, dosáhl by počet účastníků 5 878 475.“* Přesný počet účastníků pak nebylo nutné ověřovat, jelikož zjištění počtu soutěžních SMS bylo pro určení rozsahu pořádaných soutěží zcela postačující.
106. Nedůvodnou soud shledal rovněž námitku, že správní orgány přihlédly pouze k důkazním prostředkům svědčícím v neprospěch žalobce. Na str. 20 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí byla ve „*vnitřním monologu*“ prvostupňového orgánu zvažovaná pokuta nejprve snížena z 5 000 000 Kč na 4 500 000 Kč s přihlédnutím k tomu, že nebyly nijak výrazně ohroženy osoby účastníci se žalobcem provozovaných soutěží. Dále na str. 21 odůvodnění prvostupňového rozhodnutí tato úvaha pokračuje ve vztahu ke snížení pokuty na 4 000 000 Kč proto, že se žalobce ke svému protiprávnímu jednání doznal, nebyl mu prokázán úmysl a současně se jednalo o první porušení tohoto typu. Zanedbání odborné péče je uvedeno jako důvod pro zvýšení pokuty na částku 4 250 000 Kč. S těmito úvahami se soud ztotožňuje. Uložená pokuta odpovídá okolnostem právě projednávaného případu ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu (*správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly*), jakož i zásadě přiměřenosti podle § 1 odst. 3 správního řádu [*správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen „dotčené osoby“), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek*

stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu]. Námitky v šestém žalobním bodu jsou z výše uvedených důvodů rovněž nedůvodnými.

107. V souvislosti s posouzením právní povahy sporných soutěží žalobce navrhl položení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie, přičemž podle čl. 267 alinea druhá Smlouvy o fungování Evropské unie *vyvstane-li taková otázka před soudem členského státu, může tento soud, považuje-li rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku, požádat Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o této otázce.* Alinea třetí téhož ustanovení *vyvstane-li taková otázka při jednání před soudem členského státu, jehož rozhodnutí nelze napadnout opravnými prostředky podle vnitrostátního práva, je tento soud povinen obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie.* Zdejší soud nepřistoupil k položení předběžné otázky, neboť pro posouzení soutěží provozovaných žalobcem shledal dostatečnou oporu jak v právní úpravě, tak v judikatuře (zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2016 č. j. 8 As 136/2015-51, a v něm citovaná judikatura mimo jiné i Soudního dvora Evropské unie (rozsudky C-540/08, C-304/08).
108. Na základě uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
109. Městský soud s ohledem na novou právní úpravu správního práva trestního, účinnou od 1. 7. 2017, a novou právní úpravu hazardních her, účinnou od 1. 1. 2017, porovnal sankční právní úpravu účinnou před uvedeným datem (tedy i v době spáchání deliktu a rovněž v době jeho pravomocného správního potrestání prvostupňovým a odvolacím orgánem) s novou sankční právní úpravou, a to z toho hlediska, zda nová právní úprava není pro žalobce příznivější (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.). Z porovnání právní úpravy správního deliktu podle § 48 odst. 1 písm. c zákona o loteriích přede dnem 1. 1. 2017 vyplývá, že tehdy bylo možno uložit pokutu v maximální výši 10 000 000 Kč, zatímco v případě přestupku podle § 123 odst. 1 písm. f) zákona o hazardních hrách by žalobci hrozila pokuta do výše 50 000 000 Kč. Pro žalobce se nic nezměnilo v tom smyslu, že by správní potrestání mohlo být pro něj nově příznivější jak v otázce vymezené skutkové podstaty správního deliktu, resp. přestupku, tak i maximální možné výše ukládané pokuty a lhůty, kdy ji lze uložit.
110. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. června 2020

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu